

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE



ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF) YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

"İŞLER TIKIRINDA" MI GİDİYOR?

HAKİM SINIFLARIN EKONOMİK ÇIKMAZI

Geçen ay içinde Turgut Özal Hürriyet gazetesine ve çeşitli yayın organlarına verdiği demeçlerde, Türkiye'deki ekonomik gelişmeler üzerine bilgi verdi. Konuşmaların özü "işler tıkırında gidiyor" değerlendirmesinde ifade ediliyordu. Turgut Özal verdiği bilgide "yoklar"ın tarihe karıştığını; Türkiye'de her şeyin bulunabilirdiğini; enflasyon hızının ise önemli ölçüde yavaşladığını söylüyordu. Son IMF (Uluslararası Para Fonu) raporunda da "Türkiye'yi istikrara kavuşturma çabalarında yetkililerin alkışlanacak durumda olduğu" tespiti yapılarak, Türkiye'de yapılan ekonomi-politika destekleniyordu.

Aynı tarihlerde toplanan OECD ülkeleri "Türkiye Yardım Komisyonu" Türkiye'ye toplam 938 milyon dolar (1981 yılı içinde) "yardım etme" kararı aldılar. Ne kadar yardım edeceğini henüz açıklamayan ülkelerin de katılımı ile bu "yardım"ın 1 milyar dolara ulaşacağı bildirildi.

Bunun dışında Dünya Bankasının 300 milyon dolarlık kredisi; IMF'den alınan krediler; ABD'nin 300 milyon dolar civarında ki ek kredisi ve borç ertelemeleri de hesaplanınca Turgut Özal'ın deyimiyle "daha işin başında Türkiye'nin 1981 yılındaki dış kredi ihtiyacının % 95 i, hatta daha fazlası" çözülmüş oldu. (Tercüman 10.5.81) İşte Turgut Özal esas olarak emperyalist efendilerinden alınan, adına yardım denen bu kredilere dayanarak "işler tıkırında" diyordu.

Şimdi gerçek duruma, bizzat devletin resmi istatistiklerine bakarak bir göz atalım:
DIŞ ÖDEMELER DENGESİ:

1980 yılında Türkiye'nin dış ticaret açığı büyüdü, dış ödemeler dengesi sağlanamadı.

1980 yılında Türkiye'nin ithalatı (dış alım) 6.900 milyar dolar; ihracatı (dış satım) 2.700 milyar dolardı. İthalat ihracat arasındaki fark açık 4.200 milyar dolardı. Bu açık, işçi dövizlerinden elde edilen girdilerle ve emperyalist efendilerden alınan kredilerle, yani yeni borçlarla kapandı. Türkiye 1980 yılında eski borçlarına mahsuben ödeme yapamadı. Borçların faizleri ertelendi. Ertelenmemesi; emperyalistlerin borç vermemesi halinde, Türkiye'de fabrikaların çalışması, ekonominin işleme imkansıza hale gelecekti. Makinalı tarım duracaktı, vs.

1981 yılında yapılan plana göre ithalat için 9 milyar dolar öngörüldü. İhracatın 3,5 milyar dolar olacağı hesaplandı. Aradaki açık 5,5 milyar dolar olacaktır. Önce ihracatın 3,5 milyar dolara ulaşacağı kuşkuludur. İkincisi ithalatın 9 milyar dolarda kalacağı da kuşkuludur. Ama

bu rakamların gerçekleşeceğini var sayarsak bile, 5,5 milyar dolarlık açığın kapanması problemi vardır. Devlet planlama teşkilatının 1981 yılı program kitabında bu 5,5 milyar dolarlık açığın şu şekilde kapanacağı hesaplanıyor: 2,4 milyar dolar işçilerden gelecek; 2,5 milyar dolar yeni kredi alınacak; 900 milyon dolar da proje kredisi gelecek!

Bunlardan şimdilik gelmiş olan toplam 2,5 milyar dolar kadardır. Yıl sonuna dek hem 3,5 milyarlık ihracata ulaşmak; hem de 3 milyar dolar sağlamak gereklidir. Türkiye emperyalistler açısından önemli olduğundan; Türk hakim sınıfları zar zor

da olsa bu kredileri bulacaklardır. Ama alınan her yeni kredi, Türkiye halkının sırtına yeni bir kambur eklemekte, Türkiye ekonomisini her geçen gün daha büyük bir batağın içine itmektedir.

ENFLASYON HIZI:

Enflasyon hızı konusunda Başbakan Uluşu ile, Başbakan yardımcısı Turgut Özal, çeşitli konuşmalarında 1980 yılında enflasyon hızının yüzde 65-69 arasında seyrettiğini açıklamışlar; amaçlarının 1981 yılında enflasyon hızını %40 a kadar düşürmek olduğunu söylemişlerdi. Onlar bunu söylediklerinde, bankalar yıllık mevduat hesabına % 55 faiz ödeyeceklerini ilan ederek; % 40 enflasyon hızının bir hayal ve palavra olduğunu resmen ilan ediyorlardı.

Enflasyon hızı 1980 yılında % 65-69 arasında seyretti diyen Turgut Özal'a bağlı Devlet Planlama Teşkilatının kısıtlı sayıda basılıp belirli kişilere gönderilen 1981 Programı adlı kitabında verilen bilgiye göre ise 1981 yılında enflasyon hızı % 108,3 dür! Görüldüğü gibi Turgut Özal gerçek enflasyon hızını utanmazca

yüzde kırk iskontolu aktarmakta; güneşi balçıkla sıvamaya çalışmaktadır.

1980 yılında yine Devlet Planlama Teşkilatının rakamlarına göre, fiyat artışlarına oranla -işçi memur ve hizmetlilerin ücret artışlarında bir yıl öncesine karşılık, % 29,2 lik bir gerileme, düşme görülmüyor. Bundan çıkan sonuç 1980 de işçilerin, memurların, hizmetlilerin satın alma gücünün, bir yıl öncesine oranla % 30 civarında düşmesidir.

1981 yılı için de durum böyledir. Bu yıl toplu sözleşme sırası gelen 600 bin işçinin ücretlerine cuntanın kurduğu "Yüksek Hakem Kurulu" tarafından % 10 zam ve 3000 TL ikramiye verilmiştir. Bu ikramiyeler de daha sonraki düzenlemelerde bir bölümü geri alınmak kaydı ile verilmiştir. Bu durumda işçilerin ücret artışı 1981 yılında ortalama % 40 civarındadır. Enflasyon hızının resmi rakamlara göre 1981 yılı için (en iyimser tahminlerle) % 80 civarında dolaşacağı göz önüne alınırsa, bu yıl toplu sözleşmeye giren 600 bin işçi açısından ücret düşüşü; satın alma gücü-

Devamı 2.sayfada

ATİF içindeki hizipçi faaliyetin geldiği yer :

ATİF içindeki hizipçi faaliyet; ATİF'deki bölücü çalışmalarını, ATİF'in merkezi yayın organı MÜCADELE'nin bir kopyasını yaparak ve MÜCADELE ile isimden başka hiç bir benzerliği olmayan bir gazete çıkararak doruğuna ulaştırdı. Kendi başlarına ATİF'i 4.Genel Kurul'a çağırarak bu sahte karlar, çıkardıkları gazetelerini 55.sayı Mücadele(!) olarak adlandırmışlar. Yandaki gazete resimlerinden sağdaki ATİF'in Nisan ayında çıkan 55.sayı MÜCADELE'sidir. Soldaki ise ATİF'i bölmeyi kendilerine amaç edinmiş hizipçilerin sahte Mücadele'sidir.

ATİF Yönetim Kurulu hakkında çeşitli dedikodularla ATİF kitlesinin kafasını karıştırarak faaliyetlerini sürdüren hizipçiler bulanık suda balık avlamaya devam ediyorlar. Gazetelerinde "Neden 55. sayı" başlıklı bir yazı yazarak gazete çıkarmalarını gerekçelendirmişler. Onlara göre MÜCADELE sayı:55 ve ondan sonra çıkan MÜCADELE gazeteleri ATİF'in kitlesini bağlamamaktaymış; dedikodu gazeteleri imişler. Dolayısıyla ATİF kitlesini bağlayacak bir gazete çıkarmada kendi kendilerine yetki vererek sahte Mücadele'yi çıkarmışlar. 55. sayı ve sonraki MÜCADELE gazetelerinin dedikodu gazeteleri değil; gerçekleri belgeler temelinde kitlelere götürmeyi hedefleyen gazeteler olduğu hakkında bu sayımızda "Belgeleri Yayınlamak En Doğru Yoldur" başlıklı bir yazı yayınlandığından hizbin bu iddiası üzerine daha fazla durmaya gerek duymuyoruz.

Diğer yandan ATİF'in kongreye gitmesi için Noter kanalıyla Batı Alman devletine başvuran; böylelikle de Batı Alman devle-

MÜCADELE
SAYI 55
1981

FAŞİST CUNTA İŞKENCE TEZGAHLARINI AZGINCA İŞLETİYOR.

ATİF'in 4. GENEL KURULUNA KATILALIM
Yar: Hans der Jugend
Deutscherstrasse 12
8000 Passau/Bayern
Tel: 0325 - 27 - 20 (Haberler 1981)

MÜCADELE
SAYI 57
1981

12 Eylül-12 Mart Faşist Cuntanın 6 Aylık Milansunu: ZULUM, İŞKENCE, KATLIAN

ATİF İÇİNDEKİ HİZİPÇİ FAALİYETİ MAHKUM EDELİM! ATİF'İN BİRLİĞİNİ SAVUNALIM!

tinin eline ATİF'i kapatmak için bir fırsat veren hizipçiler, gazeteyi çıkarmalarının hukuki nedenini;

"Hukuken ATİF Yönetim Kurulu şu anda düştüğünden Yönetim Kurulu yerine en yetkili organ müracaat eden derneklerdir. Kongre yapılsa kadar bu dernekler ATİF bütün sorumluluklarını yüklenirler ve şu anda resmen yüklenmiş durumdadırlar. Mücadele gazetesinin bu sayısını da bu derneğin önderliğinde oluşturulan yazı kurulu tarafından çıkarılmaktadır." şeklinde açıklıyorlar.

Hukuken konuşacak olursak önce; Yönetim Kurulunu "hukuken" düşürecek tek kurum Genel Kurul'dur. Yeni bir Genel Kurul yeni Yönetim Kurulu seçmedikçe; geçen Genel Kurulda seçilen Yönetim Kurulu yetkilidir. Yayın organı çıkarma; bildiri çıkarma; ATİF'in merkezini bağlayan tüm eylemleri yönetmede, vs. Yönetim Kurulu so-

Devamı 2.sayfada

ATİF İÇİNDEKİ HİZİPÇİ FAALİYETİ MAHKUM EDELİM!

ATİF'İN BİRLİĞİNİ SAVUNALIM!

rumludur. Bu kadar açık bir gerçeği çarpıtılmada hizibin de gücü yetmeyecektir.

İkincisi Batı Alman devletine Noter ka naliyla başvuran dernekler ATİF'in disiplinini, tüzüğünü çiğneyen derneklerdir. Bu dernekler hakkında tüzük ihlallerine girişmelerinden hemen sonra Yönetim Kurulu uyarı ve suçlamalarda bulunmuş ve savunma talep etmiştir. Bu dernekler tarafından Yönetim Kuruluna gönderilen "savunmalar"da savunmadan çok "Yavuz hirsiz ev sahibini bastırır" tavrı takınıldığından Yönetim Kurulu bu derneklerin durumunu tekrar görmüş ve bunların ATİF ile olan üyelik ilişkilerini kesmiştir. Bu anlamda bu derneklerin ATİF adına hiç bir iş yapma hakları yoktur.

Hizipçilerin gerekçeleri sahte gerekçelerdir. Hizipçilerin 55. sayılı çıkarmalarının asıl nedeni; ATİF'i bölmek için başından beri yürüttükleri faaliyetlerinin doruk noktasını belgelemektir.

Hizipçilerin çıkarmış olduğu gazetenin ATİF'in merkezi yayın organı MÜCADELE ile uzaktan yakından alakası yoktur. MÜCADELE ilk sayısından itibaren gerçekleri yansıtan, dedikodulara, karalamalara karşı mücadele eden bir gazete olmuştur.

Hizipçilerin sahte Mücadele'si gerçekleri yansıtmamaktadır. Hizipçilerin ortaya çıkışlarından bu yana sürdürdükleri dedikodularla, karalamalarla dolu bir gazetedir.

Hizipçilerin sahte Mücadele'si iddia ettikleri gibi demokratik bir kitle federasyonu olan ATİF'in gazetesi değil; ATİF disiplinini çiğneyen; meşru Yönetim Kurulunu tanımayan; ATİF'i bölmeye yeminli bir fraksiyon gazetesi durumundadır.

Uzun lafın kısıası;
Sahte gerekçeler...
Sahte MÜCADELE...

MÜCADELE YAZI KURULU

Frankfurt-Baştarafı 7.sayfada

Rüsselsheim yürüyüşleri yerini, bu yıl bütün gücünü Frankfurt'daki yürüyüşe toplayan 200 kişiye birkiyordu. Geçen yılın en önemli özelliği olan Darmstadt'da yapılan Enternasyonal 1 Mayıs toplantısı bu yıl yapılmıyor, hazırlıktan yoksun eylem söz konusu oluyordu. Geçen yılların ATİF bütünlüğü, eylem hazırlıklarının disiplini, eylemciliği ve gücü, bu sene hizipçilerin ortaya çıkmasıyla ve yüz kızartıcı hadise ler çıkartması ile zayıfladığı, onun önderliğinin belirli bir süre engellendiği kendini bu yürüyüşte açıkça gösteriyordu.

Bu başıbozukluk neticesinde kitlelerin eylemlere olan coşkusunu bağımlı kılıyor, başarısız eylemler gündeme geliyordu. Bütün bunlardan yapıcı dersler çıkartarak macımız ATİF'e eski bütünlüğünü sağlaması kitleleri tekrar eylemlere seferber edecek gücü toparlayabilmesi için bütün gücü müzle çalışmak ve destek olmak gereklidir.

Frankfurt Türkiye Öğrenci Gençlik Birliği

Fransa-Baştarafı 7.sayfada

rüyüş alanında derneğimiz adına konuşma izni istedik. Gerek geçmiş yıllardaki 1 Mayıs eylemlerine, gerekse çeşitli anti-emperyalist, anti-faşist eylemlere kitlesini en aktif bir şekilde seferber eden tek, yabancı Demokratik Kitle Derneği olarak çevredeki ilericilerin sempatisini kazanan derneğimiz bu isteğini Fransa'da ki Cumhurbaşkanlığı seçimleri üzerine tavır almamak şartıyla kabul ederek hem derneğimiz kitle gücünü kendi eylemlerine kanalize etmek ve hem de çevredeki ilericilere kendilerini enternasyonal dayanışmadan yana göstermek amacıyla konuşma isteğimizi 5 dakika Fransızca, 5 dakika Türkçe olarak kabul ettiler. Kısa süreli ve içeriği sınırlı da olsa, şimdiye kadar ki eylemlerinde kendileri dışında hiçbir teşkilata söz hakkı vermeyen bu revizyonist sendika yöneticilerinden kopardığımız konuşma süresinin daha uzun bir kısmını Fransızca bölümüne ayırarak faşist cuntadan önceki ve faşist cuntanın işbaşına gelişinden sonraki dönemlerde hakim sınıfların çeşitli milliyetlerden halkımız üzerinde uyguladığı faşizan baskıların teşhirini yapmaya çalıştık.

Yürüyüş alanında FTİF-ÖK ile İranlı ve Fransız teşkilatların birlikte çıkardığı Fransızca-Türkçe basılı 1 Mayıs gazetesini, MÜCADELE gazetesini, Fransızca Türkiye'nin Gerçek Yüzü broşürünü sattık.

Yürüyüş boyunca, Kahrolsun faşist cunta Kahrolsun idamlar ve işkenceler, ne parlamento, ne cunta tek yol Demokratik Halk Devrimi; Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm; Kahrolsun faşizm, sosyal faşizm Kahrolsun komprador patron ağa devleti sloganlarını haykırdık. Devrim andı içerek yürüyüşü bitirdikten sonra topluca dernek lokaline giderek, eylemin değerlen dirmesini yaparak eksikliklerimizi tespit ettik. Propagandanın yetersiz olmasına rağmen, yürüyüşe katılan kitle çevredeki Türkiyelilerin toplam sayısına göre olumlu idi.

HAKİM SINIFLAR ARASINDA DALAŞMALAR ARTIYOR

12 Eylül sonrasında, başlangıçta kamu oyuna yansıtılmayan hakim sınıflar içinde ki çelişme ve çatlaklıklar giderek büyüyor; ve bunlar yer yer kamu oyuna yansıyor.

Ekonomik alanda hakim sınıfların bir bölümü; özellikle Sabancı takımı, cuntanın ekonomik politikasının kredilerde yüksek faiz politikasını eleştiriyor; bu politikanın yatırımları azalttığını; iflaslara yol açtığını; terk edilmesi gerektiğini söylüyor.

Siyasi alanda cuntanın eski politikacıları bütünü ile devre dışı tutması isteği ve girişimi; hakim sınıfların bir çok sözcüleri tarafından açıkça eleştiriliyor.

Cunta bu kararını uygulamaya koyması halinde, hakim sınıflar içindeki bugünkü homurtuların daha da yükselmesi kaçınılmazdır.

Daha bugünden Ecevit, cuntayı yer yer eleştirmeye başlamıştır. İlersi için "demokratik dönem" için yatırım yapmaya başlamıştır. Bu cuntayı rahatsız etmektedir. Onlar bu rahatsızlıklarını Ecevit'in çökardığı Arayış dergisinin bazı sayılarını yasaklayarak ve Ecevit'in yurt dışına çıkmasını yasaklayarak belirtmişlerdir.

Demirel de Türkiye'yi ziyarete gelen yabancı parlamento heyetleri ile yaptığı konuşmalarda; sürekli olarak "demokrasiye ne zaman döndüreceğinin sorulması"na talep ederek; bu konuda duyduğu rahatsızlığı belirtmiştir.

Hakim sınıflar içindeki en büyük çatlaklıklardan biri kuşkusuz MHP'ye karşı tavrı konusudur. Devletin siddet tekeli -ni yeniden kurmak isteyen, devletin silahlı güçleri yanında sivil, kontrol dışında silahlı güçlere göz yummak istemeyen cuntta, bu planını gerçekleştirmek isterse MHP'ye saldırmak zorundadır. Nitekim gelismeler bu yöndedir. Askeri savcılık MHP hakkında açtığı davada ortaya koyduğu iddianamede 220 idam cezası istemektedir. MHP iddianamede önemli ölçüde teşhir edilmiştir. Bu kuşkusuz MHP'nin gerisinde duran hakim sınıf çevrelerini rahatsız edecek; onlar MHP'ye saldırının durdurulmasını talep edecekler; hakim sınıflar arasında bu konuda çatlak büyüyecektir. Cunta MHP'ye saldırmakla; üstte müttefik kaybederken; altta tabanda destekleyicilerinin artması hesabını yapmaktadır. Cunta aynı zamanda batılı emperyalistlerden de MHP konusunda önemli bir baskı gelmeyeceğini hesaplamaktadır. Tersine MHP'ye saldırarak "sağ ve sol teröre karşıyız" iddiası konusunda inanılır olduğunu ispatlamayı hesaplamaktadır.

Önümüzdeki dönem hakim sınıfların arasındaki çelişmelerin daha da sertleştiği; bunların daha açık bir biçimde su yüzüne çıktığı bir dönem olacaktır.

K.Yöksul

Hakim sınıfların ekonomik çıkmazı Baştarafı 1.sayfada

nün %30-40 arası düşüşü söz konusudur.

İşte Turgut Özal'ın övünerek sözünü ettiği "bugün Türkiye'de yok kalmamıştır. Her şey vardır." şeklindeki olgunun sırrı burada yatmaktadır. Ücretlilerin satın alma gücünün azalması sonucu, pazarda var olan özellikle dayanıklı mallara olan talep azalmış; dar gelirli ancak en önemli ihtiyaç maddelerine yönelmişler; bunun ötesindeki tüm ihtiyaçlarında önemli kı-sıntılara gitmişlerdir. Bunun sonucunda piyasada sunni bir bolluk ortaya çıkmıştır. Uzun sürede fabrika hangarlarında biriken dayanıklı mallar krizi daha da artıracaktır. Piyasadaki sunni bolluk, malların hangarlarda birikmesi, pazarda satılmaması, ülkemizde büyük boyutlarda olan işsizliği daha da artıracaktır.

Daha bugünden resmi rakamlara göre %11 civarında olan (gizli işsizlik ve tarımdaki işsizlik dahil değil) işsizlik oranı kaçınılmaz olarak yükselecek, işçi sınıfının durumu daha da kötüleşecektir.

KALKINMA HIZI:

Bugün depoları dolu sanayi işletmeleri; gerek satış zorluğundan, gerek gerekli sanayi girdilerinin temininin güçlüğü nedeniyle ile genellikle kapasitelerinin çok altında çalışmaktadırlar. Ve gelişme eğilimi olumsuz yöndedir. Bunun sonucunda ülke mizdeki hakim sınıfların çokca övündükleri kalkınma hızı sıfırın altına düşmüştür. Devlet İstatistik Enstitüsünün rakamlarına göre kalkınma hızı 1980 yılında 1979'a oranla % 2,2 gerileme gösterdi. (Devlet Planlama Teşkilatı bu noktada Devlet İstatistik Enstitüsünden ayrılıyor ve kalkınma hızının artı % 0,8 olduğunu iddia ediyor) Ama yine aynı Devlet Planlama Teşkilatının raporunda sanayi sektöründe üretim gerilemesinin bir önceki yıla oranla % 11,9 olduğunu açıklıyor. Tek tek sanayi dallarında 1980 yılında, 1979'a göre düşüş oranı şöyle:

Çimento üretimi: % 11 ; Petrol üretimi: %22 ; 1976 da üretilen ve satılan otomobil sayısı 63.254 iken 1980 de bu rakam 30.500 e düştü. Traktör aynı yıllarda 31.455 den 11.700 e, otobüs 1376 dan 950 ye düştü.

Yatırımlarda da önemli gerilemeler oldu. 1979 a oranla 1980 de yatırımlar % 16 oranında geriledi.

Sonuç olarak ekonomik alanda işler hiçte Turgut Özal'ın bizi inandırmaya çalıştığı gibi 'tıkırında' gitmemektedir. Ülke mizde küçük işyerleri iflas etmekte, üretim düşmekte, işsizlik artmakta, geçim düzeyi gerilemekte, emekçilerin satın alma gücü azalmakta, gelişme hızı sıfırın altına düşmekte, ekonomide büyüme değil, küçülme görülmektedir. Hakim sınıfların ekonomisi ancak emperyalist efendilerinin kredileri ile, sunni teneffüs ile, ayakta durmaktadır.

Bu ekonomik politikadan emekçi sınıflar hoşnut değildir. Ama bugün bu hoşnutsuzluklarını dile getirmeleri süngü zoru ile engellenebilmektedir. Uzun süreçte hakim sınıfların sınıf mücadelesini süngü ile bastırma siyasetleri de iflas edecek, emekçi halkın devrimci mücadelesi yeniden yükselecektir.

S.Günöl

AKARYAKIT ZAMLARI

Petrol ürünleri	Eski fiyat	Yeni fiyat
Süper benzin	58.-	66.-
Normal benzin	53.-	60.-
Gazyağı	36.-	42.-
Motorin	36.-	42.-
Kalorifer yakıtı	28.10	33.10
Fuel-oil 6	24.-	27.-
Fuel-oil 5	26.84	30.84
Piknik tüpü	92.-	105.-
10 kg.lük tüp	440.-	500.-
12 kg.lük tüp	550.-	580.-
45 kg.lük tüp	1895.-	2120.-

TEKEL ZAMLARI

Tekel ürünleri	Eski fiyat	Yeni fiyat
35'lik Yeni Rakı	185.-	325.-
70'lik Yeni Rakı	350.-	600.-
35'lik Altınbaş	250.-	420.-
70'lik Altınbaş	450.-	760.-
35'lik votka	200.-	300.-
70'lik votka	350.-	500.-
35'lik Binboğa Votka	220.-	340.-
70'lik Binboğa Votka	400.-	650.-
35'lik cin	200.-	350.-
70'lik cin	400.-	650.-

Tekel'in ürettiği kanyak türlerine de şişe büyüklüğüne göre 95 lira ile 330 lira arasında değişen zamlar yapıldı.

Ekonomide işlerin "tıkırında" gitmediği ilan edilen zamlarla kendini göstermektedir. Son olarak 23 Mayıs'ta benzin, tüpgaz, şeker ve bazı tekel maddelerine zam gelmiştir.

Çin Baştarafı 11.sayfada

te, şimdi bir zamanlar "ultra-sol" diye küfür ettiği sloganları kullanarak bu işi "ideolojik eğitim"le çözebileceğini sanıyor: "bütün kalbinle halkına hizmet et", "sert mücadelenin fedakar komünist ruhunu geliştir", "ne zor yaşamaktan ne de ölümden kork".

Bunların yanında parti örgütlerine ideolojik çalışma yapmaları için çağrı yapılmaktadır.

Çetenin bundan amacı açıktır ki, hal -kin sosyalizm davasına olan inancını, kendi gerici çıkarları açısından kullanmaktır. Yoksa onun gerçekte Marksist-Leninist bir eğitim yapmak gibi bir sorunu yoktur.

Diğer yandan ise çete, bir taraftan ideolojik çalışma çağrılarını yaparken, kendi disine karşı gelişen muhalefete tehditler yağdırmaktadır. Özellikle dörtlülere karşı duruşmanın başlamasından bu yana "yeni bir kültür devrimi isteyen" ya da "kültür devriminin mücadele yöntemlerini kullanan" kişiler ve gruplara karşı, resmi basın tehditleri doludur.

Resmi parti basını, Çin'de "bürokratlar sınıfı", "imtiyazlı sınıflardan söz eden kişilerin ve illegal kuruluşların varlığını itiraf etmek zorunda kalmaktadır. Resmi parti basınının bildirdiğine göre bu grupların sloganı "bürokrat sınıfı karşı direnin!" sloganıdır.

Bu sloganın bazı parti üyeleri içinde sempati ve destek bulduğunu gören çete, üyeleri tam bir kontrol altına almak için, onlara dışa karşı resmi parti görüşlerinden ayrı görüşleri savunmayı kesinlikle yasaklamıştır.

Bir çok insan Çin'de devrimci görüşleri savundukları için mahkeme önüne çıkarılmakta ve ağır cezalara çarptırılmaktadır. Ama çete ne yaparsa yapsın çöküşünü önleyemeyecektir. Mao Zedung'un deyimiyle "halk ayaklanacak ve bunlara hak ettikleri cezayı verecektir."

(Kaynak: Arbeiter Kampf 1981 Mart)

H.Durmaz

ATIF İÇİNDEKİ HIZIPÇI FAALİYETİ MAHKUM EDELİM! ATIF'IN BİRLİĞİNİ SAVUNALIM!

Bu sayımızda ATIF içinde hizipçi faaliyet yürüten derneklerin, ATIF Yönetim Kurulu tarafından istenen savunma(!)sını ve 16 Mayıs 1981 tarihli ATIF Yönetim Kurulu toplantısında, hizipçi faaliyet yürüten kişi ve dernekler hakkında alınan karar ve gerekçeleri olduğu gibi yayınlıyoruz. Ayrıca hizipçi faaliyet yürütenlere dahil olan ATIF Yönetim Kurulu yedek üyelerinin ve Denetim Kurulu üyesinin savunması mevcuttur. Fakat yayınladığımız yazılar ATIF'in birliğini savunularla, ATIF içinde bölücülük yapan hizipçilerin ayrılık noktalarını yeterli derecede açıkladığından derneklerin savunmasından pek farkı olmayan kişilerin savunmalarını yayınlamaya gerek duymadık.

ATIF YÖNETİM KURULUNUN KARARI

Tüm üye ve sempatizan derneklere, sempati zan komitelere,

Değerli arkadaşlar,

17 Şubat tarihinden bu tarafa ATIF içindeki karışıklıklarla ilgili olarak ATIF Yk. 21 Mart tarihinde bir toplantı yapmış ve bu toplantıda ATIF yk. baş kaldıran faaliyetin hizipçi bir faaliyet olduğu sonucuna varmıştı. ATIF yk. 21 Mart-taki toplantısında bu hizipçi faaliyete karşı yürütülen mücadeleyi değerlendirmiş ve bu mücadeleyi haklı bulmuştu. Bu mücadelenin sürdürülmesi, bu münasebetle de ATIF'in yönetici ve denetici organlarında ki tek tek hizip temsilcilerinin ve ATIF'e üye derneklere hizipçi faaliyete katılanların tespit edilmesi ve yargılanması kararını almıştı. Eldeki var olan bilgilere dayanılarak ATIF organlarındaki tek tek hizip temsilcilerine ve ATIF üyesi olup da hizipçi faaliyete katılan dernek Yk.larına suçlama yazısı göndermişti. Suçlanan arkadaşlar ve dernek yk.ları savunmalarını gönderdiler, ATIF yk. bu savunmaları inceledi; savunma yapanların tavırlarının samimi olmadığını, gerçekleri ters yüz ederek hizipçi faaliyeti haklı çıkarmaya çalıştıklarını; hizipçilerle ATIF'in demokratik merkezîyetçilik kurallarına uyanlar arasındaki ayırımı hizipçilerin saflarında yer aldığını tespit etti.

ATIF yk. söz konusu derneklerin ve kişilerin ATIF'le olan ilişkilerini resmen kesti.

Bu söz konusu kişiler ve dernekler şunlardır.

1. ... (ATIF yk. yedek üyesi)
2. ... (ATIF yk. yedek üyesi)
3. ... (ATIF denetim kurulu üyesi)
4. Duisburg
5. Köln
6. Koblenz
7. Oberhausen
8. Oberramstadt
9. Rüsselsheim
10. Waldorf
11. Lauda
12. Langenau
13. Ludwigsburg
14. Stuttgart
15. Mannheim dernekleri

Değerli arkadaşlar,

Teşkilatımız ATIF kurulduğundan bu tarafa Türkiye'de halkımızın yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleme ve buna bağlı olarak B.A.I man emperyalizminin intikamcı bir şekilde gelişmesine karşı tutarlı ve militan bir mücadele yürütmüş, bu mücadelesi ile düşmanlarına korku salmıştır.

ATIF 1976 yılında, Darmstadt dernek 10 kalinde 10 dernekle kurucu 1. Genel kurulunu yaptığında, belkide hiç kimse ATIF'in bugünkü gücüne ulaşacağına aklından bile geçirmiyordu. Kaldiki, bu 10 dernekte ikisi (Felbert ve Salzgitter) geri çekilmiş, ATIF sadece 8 dernekle mücadeleye atılmıştı. Bu mücadele B. Alman emperyalizminin son dönemlerde yasaklama girişimlerine kadar varan baskılarına, faşist çetelerin katliama kadar varan saldırılarına ve küçük burjuva akımların fiili saldırılarına kadar varan bozgunculuğuna karşı gelişmiştir. ATIF'in bu mücadelede zaferle ilerlemesinin en başlıca garantisi kendi içinde sağladığı irade ve eylem birliği olmuştur. Eğer ATIF içindeki irade ve eylem birliği olmasaydı, ATIF kesinlikle bu mücadelede zaferle ilerleyemez, şimdiye kadar 100 kere yıkılıp giderdi. Nitekim bugün ATIF'in irade ve eylem birliği sarılmış ve ATIF hizipçi bir faaliyetin ATIF'in birliğine yönelik saldırılarıyla önemli darbeler yemiş, örgütsel alanda önemli derecede güç kaybetmiştir.

"SAVUNMA"

SAVUNMAMIZDIR

ATIF Yönetim Kurulu

Değerli arkadaşlar!

21 Mart tarihli yaptığınız Yönetim Kurulu toplantısında bizimle ilgili şu sonuçlara vardığınızı söylüyor sunuz:

1. "Merkezi disiplini tanımadığımız"
2. "ATIF YK'nu tanımadığımız"
3. "Üye yükümlülüğünü yerine getirmediğimiz"
4. "Hizipçi faaliyet içinde bulunduğumuz", vs., vs.

Şimdi bu iddialara kısaca bir göz atalım. Ve bununla birlikte ne yaptığımızı da koymaya çalışalım. Bizim ATIF'in merkezi disiplini tanımama şeklinde bir sorununun yoktu. Olan şuydu. ATIF başkanı çeşitli ATIF organlarına (YK dahil) dahi danışmadan örgütsel sorunlarla ilgili çıkardığı genelge, bildirimlerle seviyesizce, iftira, küfür, dedikodu sürdürmüştür.

ATIF üyesi sempatizanları devrimcileri "karşı devrimci eylemlerin failleri, çapulcu, hırsız, haydut" olarak damgalamış, emirname fermanları peşpeşe sıralayarak tasfiyeci bir faaliyeti hızlandırmıştır. "Attık iliki dondurduk", vs. Yine ATIF'in Genel Kurulunun belirlediği ATIF programı çerçevesini terk ederek kendi kafasında yarattığı program ve disiplini uygulamaya çalışmıştır.

İşte bizim tanımadığımız, uygulamadığımız kararlar bunlardır. Bu ATIF'in disiplini red eden, ona baya- rak açan bir tutum değildir. Aksine bu ATIF'in disiplin anlayışını, çalışma tarzını dinamitlemeye çalışan disiplinsizliğin, saldırı cephesinin püskürtülerek, mahkum edilmesidir. Bu ATIF üye, taraftarı, her devrimcinin görevidir.

2. İddiadaki "YK" nu tanımadığımız sorunu dayanaksız bir iddiadır. Şurası bilinmelidir ki, YK'u GK'un aldığı kararlar çerçevesinde hareket etmesi zorunlu olan bir kademedir. Oysa bugün YK'u çoğunluğu GK'un tespit ettiği siyasetin zıttı temelinde hareket eden, onun kararlarını red eden, uygulamayan bir komüdür. Aynı ca bugün ATIF dernek ve sempatizan komitelerinin ezici çoğunluğunun iradesini çiğneyen, eleştirilere kulak tıkayan; üstelik bunları dikkate almak bir yana, kendi bildiğini okuyan tasfiyeci bir komüdür. Elbette ben ATIF taraftarıya diyen biri için buna seyirci kalmak söz konusu olamaz. Bu tutarsızlıklara karşı müca- dele etmek, darbeci bir tarzda hayata geçirilmeye çalışılan kararlara, tasfiyelere göğüs gererek bunları mahkum etmek gereklidir. Bu Yönetim Kurulunun tanımama anlamına gelmez. Tüzük, program, işleyiş kurallı, disiplin tanımayanlara gittikleri yolun zararlarını anlatarak, onların yanlışlarını mahkum etmek anlamına ge- lir. ATIF'i farklı grup düşüncesi, disipliniyle hançerlemeye çalışanlara karşı seyirci kalmamaz. ATIF'in bir program vardır. Bunun doğrultusunda hareket etmeyenler, bu siyaset yerine siyaset icad ederek o doğru- tuda hareket edenler bellidir. Yargılanması gerekenler bunlardır. Oysa bugün suçlu sandalyesine oturtulma- ya çalışılanlar, ATIF'i savunan, onun geniş tabanının ezici çoğunluğunun iradesini temsil edenlerdir. Bu mantıksızlığın dikalesidir.

3. Maddedeki "üye yükümlülüğünü yerine getirmeme" iddiası içi boş bir laftan öteye gitmez. ATIF program, disiplin çerçevesinin dışına çıkanlar için bu söylenmelidir. Bu ATIF'in Türkiye devrimini dolaylı olarak destekleme mücadelesindeki kararlı çabasına, sırt dönenler, gerileyenler ve ATIF'i eylemsizliğe sürükleye- rek onu pasifletirmeye çalışanlar için söylenmelidir. Her şey açıkça ortadadır. Kimler ATIF siyaseti doğ- rultusunda (geceleyle, propaganda, ajitasyon, örgütlenme) faaliyetini akatmadan sürdürdükleri açıktır. Oysa üye yükümlülüğünün temeli olan Genel Kurulun tespit ettiği siyaseti uygulamak, bu doğrultuda mücadele - nin gereklerini yerine getirmek YK çoğunluğu tarafından çoktan unutulmuş. Şöyle ki: onlar aylardır küfür, dedikodu, iftira, tasfiye vs. faaliyetinden başka ne dışa karşı ve ne de içte olumlu tek bir faaliyet gös- termemişlerdir. Üye yükümlülüğünü yerine getirmeyenlere karşı mücadele eden de bunun için de savunma iste- yenler de biziz.

4. İddiadaki "hizipçi faaliyet" sorununa bakarsak, bugün ATIF içinde genel kurul kararlarını hiç sayarak, çoğunluğun iradesini çiğneyerek, bildiğini okuyanlar bir kendilerine bakmalıdır. Tüzük tanıyanların ken- dilerine bakmalıdır. Çoğunluğun istemlerine kulak tıkayanlar, onların eleştiri ve düzeltme önerilerini duymamazlıktan gelenler, onların iradesini çiğneyerek kendi iradesini zoraki çoğunluk iradesi gösterenler, kendilerini değerlendirmelidirler.

Bizim ATIF program, siyasetini terketmek, farklı program ve siyasete sahip bir grup olma sorununun yok- tur. Oysa tam da böyle bir konuma sahip olanlar YK çoğunluğunun başında bulunduğu faaliyetidir. Kaldı ki, biz böyle bir gruplaşma ve siyasete karşı ATIF siyasetini temel alarak mücadeleye emektetiz. Hizipçilik bu- mudur? Oysa hizipçilik, bölücülük, bir teşkilatlan çoğunluğunun iradesini hiçe sayarak, onun çoğunluk irade- si temelinde demokratik danışma mekanizmasını işleterek topladığı GK'da ortaya koyduğu program ve siyaseti uygulamaya yerine buna tahammül edemeyerek görüşlerini mücadele ederek hakim kılmaya yerine, kendi bildiğini okuyarak kendi grup disiplini yaratmaktadır. Bölücülük, kendinden olmayanlara demokrasi uygulamayarak eleş- tirildiği için tedirgin olup, bunu tasfiye etmekle çözmektir.

Değerli arkadaşlar,

İleriye sürdüğünüz suçlama gerekçelerinin hemen hemen hepsi aynıdır. Sadece gerekçe çoğalsın diye aynı seyleri peşpeşe tekrarlamışsınız. Doğal olarak bizler söz konusu gerekçeleri itirazımızı aynı noktada odak- laştırmak zorunda kalıyoruz. Üstelikte gerekçelerinizin tasfiye faaliyetlerinizi megru temele oturtmak için sadece ileri sürmüş, çürük iddialar olduğu her çabınıza rağmen sergilenmesi olanaksız hale geliyor. Biz sizin neden böyle hareket ettiğinizin bilincindeyiz. Tutarsız davranışlarınızın, anti-demokratik uygu- lamarınızın, bölücülüğünüzün teşhir ve mahkum edilmesiyse siz telaşa ayağa kalkarak daha da batacaktır. Yola girdiniz. Elbette bu dünya görüşünden ayrı değildir. Ancak şunu bilinki uzum-süre doğruya saldırmakla ayakta kalamayacaksınız. Doğruya saldırıda bu güne kadar kimse iflah olmadı. Siyaset sahnesinde silinip gittiler. Sizde tasfiyeciliğinizde idrettikçe daha da batacaksınız. Eğer gerçekten yargılama yaparsanız, kendinizi yargılayın. Tabii ki siz bunu yapmayacaksınız. Ancak ATIF taraftarları sizleri bugün olduğu gibi mahkum etme mücadelesini derinleştirdikçe, sizleri yanlışlığınızla yalnız başınıza bırakmak kaydıyla en büyük cezaı vermiş olacaktır. Tasfiyeciliğiniz açıktır. Çünkü:

- a) siz ilkten hatalarınıza karşı çıkan ATIF üyesi devrimcileri "attık, dondurduk, karşı devrimci eylemlerin failleridirler" biçimindeki kararla;
- b) Dernekleri atma tehdidi altında bulundurmak, bugün de somut olarak 12 ATIF üyesi derneği atmanın bir planı olan yargılama kararıyla;
- c) Denetim kurulu üyelerini atma yönündeki kararınızla;
- d) Tek tek derneklere zararlı faaliyetinize karşı olan üyeleri "dondurmakla";
- e) Darbeci bir tarzda yeni siyasetler icad edip "ATIF siyaseti" olarak göstermekle, GK kararlarını uygulamay- makla;

f) Disiplin, tüzük tanımamakla, demokratik merkezîyetçi işleyiş kurallarına uymamakla vs. çoktan tasfiyeci yüzünüzü açığa çıkarttınız. Tüzükte "1/10 (onda bir) dernek GK istediğinde olağan üstü genel kurulun en geç 1 ay içinde toplanması so- runluluktur." Oysa bırakalım 1/10 ezici çoğunluk (dernekler) demokratik yoldan GK istediği halde siz red- ediyor ve zıvra gerekçeler ileri sürüyorsunuz. Oysa GK yapmanızın hiç bir gerekçesi haklı olamaz. İşte sizin durumunuz darbecilik, bürokratik, tasfiyecilik. Ancak şu da bilinmeli ki; ATIF'e karşı başlatıldığı - nız bu saldırılar sizleri emellerinize ulaştırmayacaktır. Bu zararlı yolu terkin...Özeleştiriyi yapın. ATIF'in propaganda araçlarını (gazete) ve imkanlarını devrim mücadelesinin güçlendirmenin bir aracı olarak kullanmalıyız. Oysa siz grupçuluğunuz ve tasfiyeciliğiniz için kullanıyorsunuz. Üstelik çoğunluk oluşturu- ğunuz YK'da sözümona böyle yapmayacağınız şeklinde karar almanız rağmen. Siz bırakalım ATIF'i, kendi yaşa- larını tanımayan bir komüdürsünüz. Bunun insanı götüreceği sonuç kötü bir sonuçtur. Ve yine burada şunu da belirtelim ki; sizlerin darbeci, tasfiyeciliğinizin karşı mücadelede bizler hatalarımıza karşı da amansız olacağız. Şunu belirtelim ki, başka teşkilatların sorunlarının ATIF'e indirilmesi anlamına gelen hatalı bir tutum içine girdik. (Duisb. top.vs.) Şartlar ne olursa olsun böyle bir tutumun haklı bir gerekçesi ola- maz...

Bizler bu konuda özeleştiriyi yaptığımız gibi bundan sonra da hatalarımızı görmemizle birlikte onları aşmak için özeleştiriyeye açık olduğumuzu belirtmek isteriz. Şunu da belirtelim ki; ATIF'i parçalamaya yönündeki her faaliyetin sonu hüsrana olacaktır. Bu yolda olanlar darbeci bir tarzda ATIF'i kundaklamaya çalışanları devrimci sorumlulukla uyarıyoruz. Bunu terk ederek dev- rimci bir yaklaşımla sorunların üstesinden gelmeye çalışıyoruz. Bunun için önerimiz:

Olağanüstü genel kurul yapılmalıdır. Bu genel kurulda ATIF'e üye ve sempatizan tüm dernekler, sempatizan komiteler üye sayılarına göre delege - lerle temsil edilmelidirler. Böylelikle tüm demokratik yollardan irade belirlenmelidir. Bu çağrı bugün ATIF'in % 80'i tarafından yapılmaktadır. Ben demokratik, devrimciyim diyen herkesin bu sese kulak vermesi gerekir. Aksininin ne olacağı üzerine fazlaca durmaya gerek yok.

Birlik, Mücadele, Zafer Yaşasın ATIF, ATOP
ATIF üyesi Duisburg, Köln, Oberhausen, Koblenz, Oberramstadt, Rüsselsheim, Waldorf, Langenau, Ludwigsburg, Mannheim ve Stuttgart dernek YK'ları.
19.4.81

Hizipçi faaliyet 17 Şubat tarihinden itibaren, "teşkilat malını güvence altına alıyoruz" gerekçesiyle ATIF'in, üye der- neklerinin, iyi ilişkiler içinde bulundu- ğu teşkilatların ve ATIF üyesi tek tek ki- şilerin eşyalarına el koymuş, ATIF yk. ta- rafından organize edilen eylemleri balta- lamış, şimdiye kadar ATIF'e önderlik eden ATIF'in bu güne kadarki mücadelesinde za- ferle ilerlemesinde, tayin edici katkıla- rı bulunan önder ve aktif arkadaşları de- dikodu temelinde karalamış, onlara karşı rezilce bir güvensizlik yaymış ve kendi kendisini yetkili kabul ederek ATIF yk.na karşı baş kaldırmıştır. Hizipçi faaliyet ATIF'in şimdiye kadarki geleneklerini alt- üst etmiş, demokratik merkezîyetçilik ku- ralları üzerinden ATIF'in üye ve sempati- zan derneklerine ve sempatizan komiteleri- ne görüşlerini açıklama imkanı olduğu hal- de bu yolu seçmemiş hatta Nisan ortasında yapılacak genel kurul veya konferansa il- gili olarak kendi lerine tartışma yazısı görevi verildiği halde bu görevi yerine getirmemiştir. Yapılacak genel kurulun dik- kate almamış, onun yerine "el koyma eylem-

leri", "planlanan eylemleri sabotaj eylem- leri", "dedikodu ve karalama" yöntemini kendisine seçmiş ve bu şekilde ATIF'i ele geçirmeye çalışmıştır. Hizipçi faaliyetin bu saldırıları karşısında bazı üye dernek- lerimizin yk'ları teslimiyet bayrağını çekmiş, hizipçi faaliyete boyun eğmiştir. Onlar akıma karşı direnme cesaretine sa- hip olmadıklarıdır. Tersine hizipçi faali- yetin saflarından ATIF yk.na karşı gerçek- leri tersyüz eden bir temelde saldırıya geçmişlerdir.

ATIF yk, hizipçi faaliyetin saldırıya başlamasıyla birlikte iki alternatifle karşı karşıya kalmıştır.

Birinci alternatif, tıpkı üye dernekle- rimizin YK'larının bir bölümünün yaptığı gibi hizipçi faaliyetin önünde eğilmek ve herşeyi ona teslim etmek;

İkinci alternatif, her ne pahasına olursa olsun hizipçi faaliyete karşı müca- dele etmek, onu teşhir ve tecrite yönel- mek.

ATIF YK, ATIF içinde demokratik merke- zîyetçiliğin çiğnenmesine mücadele edilemez
Devamı 4.sayfada

di. ATIF eğer bir devrimci teşkilatı, onun içinde her öüne gelen başkaldırıp, bozgunculuk yapamaz.

ATIF'in mücadelesinin şimdiye kadar zaferle ilerlemesinin en önemli garantisi nasıl irade ve eylem birliği olduysa, bundan sonraki mücadelemizin zaferle ilerlemesinin de yine en önemli garantisi, irade ve eylem birliği olacaktır.

ATIF'in mücadelesinin ilerlemesini sağlamak için tek yol vardı. O da ATIF'in demokratik merkezîyetçiliğini bozan ve ATIF'in şimdiye kadar bize yol gösterdiği devrimci iltelerini çiğneyen hizipçilerden hesap sormak ve onları mahkum etmekti. Aksi yol hizipçilerin bozgunculugunu, elkoyma eylemlerini, dedikodu ve yalan edebiyatlarını meşru görmek, ATIF'in devrimci ilkelerinin yerine bu karşı-devrimci ilkelere koymak ve böylece ATIF'in yozlaşmasına göz yummaktır. İşte suçlama gönderilen bu kişiler ve dernek YK'ları ATIF içindeki ayrışmada hizibi savunmakta, onların safında yer alarak objektif olarak ATIF'in yozlaşmasını talep etmektedirler. Bu göstermektedir ki bu kişilerle ve YK'ları ile ATIF'i savunmak ve ATIF'in mücadelesini geliştirmek, ilerletmek mümkün değildir. Oysa bugün önümüzde duran görevler, ATIF'in ilk kurulduğu dönemlerden daha zor ve çetindir.

Türkiye'de askeri faşist cuntacı halkımıza vargüçle saldırmakta, devrimciler darabaçlarında, iskencelerde ve seri operasyonlarda kahpece katledilmektedirler. Buna karşı mücadele etmek ve cuntayı uluslararası planda teşhir ve tecrit etmek görevimizdir.

Batı Alman emperyalizmi askeri faşist cuntayı desteklemektedir. Bu destek, ATIF'e saldırı, Türk faşistlerini destekleme, askeri cuntayı maddi olarak destekleme alanlarında kendisini göstermektedir. Özellikle ATIF'in yasaklanması bugün her zamandan daha fazla gündemdedir.

Bütün bunlara karşı çetin bir mücadele göreviyle karşı karşıyayız.

Bu mücadele birlik ve beraberlik ister. Bu mücadelede hizipçiliğe ve bozgunculuğa yer yoktur. Bu mücadelede dayanıklı ola-

bilmemiz için ATIF'in kaderini, ATIF'in şimdiye kadarki geleneklerini savunulara teslim etmeliyiz.

Bu mücadeleyi geliştirmek, bu mücadelede "sosyal-demokratların sol kesimleri" ile eylem birliği yapıp devrim mücadelesini objektif olarak engelleyenleri alt etmek için siyasi üstünlüğe, devrimci ilkelere taviz vermeyen bir saygınlığa sahip olmalıyız. Bunun için ATIF'in kaderini dedikodu yapanlara, dedikodulara inanıp hizipçi faaliyete boyun eğenlere teslim edemeyiz.

İşte hizipçi faaliyeti bunun için aramızdan temizledik.

Biz ATIF içinde irade ve eylem birliğinin sağlanmasını istiyoruz.

Biz ATIF içinde demokratik merkezîyetçiliğin sağlanmasını ve devrimci ilkelere hakim kılınmasını istiyoruz.

Hizipçi faaliyet ATIF içinde irade ve eylem birliğinin bozulmuşluğunu savunuyor.

Hizipçi faaliyet ATIF içinde demokratik merkezîyetçilik yerine hizipçi faaliyetin meşruiyetini, devrimci ilkeler yerine "gasp etme ve elkoyma eylemlerini", dedikodu ve karalama yöntemlerini savunuyor.

Hizipçi faaliyetin saflarında hareket eden dernek YK'larının yaptığı savunma onların bu taleplerini belgelemektedir.

Hizipçi faaliyete katılmakla suçlanan dernek YK'larının savunmasının adı savunmadır. Gerçekte onlar suçlama getirilen hiçbir noktada kendilerini savunmamakta, hatalarına özeleştirel bir şekilde yaklaşmamakta, hizipçi faaliyeti haklı çıkarmak için gerçekleri tersyüz etmektedirler.

Onlar hizipçi faaliyetin ortaya çıkışı konusunda ve onların yürüttüğü eylemler konusunda hiçbir tavır takınmıyor. Sanki bir şey olmamışta, ATIF'in irade ve eylem birliği ATIF başkanının yayınladığı genelge ile birlikte bozulmuştur.

Onlar sözde savunmalarında ATIF YK'na suçlamaları getiriyorlar:

"ATIF Bşk. çeşitli ATIF organlarına (YK dahil) dahi danışmadan örgütsel sorunlarla ilgili çıkardığı genelge, bildirimlerde seviyesizce, iftira, küfür, dedikodu sürdürmüştür.

ATIF üyesi sempaticanları, devrimcileri

'karşı devrimci eylemlerin faileri', 'ça pulcu, hırsız, haydut' olarak damgalanmış, emirname fermanları peşpeşe sıralayarak tasfiyeciyi bir faaliyeti hızlandırmıştır. 'attık, ilişkileri dondurduk' vs."

"Yine ATIF'in GK'nun belirlediği ATIF programı çerçevesini terk ederek kendi kafasında yarattığı program ve disiplini uygulamaya çalışmıştır."

"YK GK'un aldığı kararlar çerçevesinde hareket etmesi zorunlu olan bir kademedir. Oysa bugün YK çoğunluğu GK'un tespit ettiği siyasetin zıttı temelinde hareket eden, onun kararlarını reddeden, uygulamayan bir konumdadır. Ayrıca bugün ATIF dernek ve sempatican komitelerinin ezici çoğunluğunun iradesini çiğneyen, eleştirilere kulak tıkayan, üstelik bunları dikkate almamak bir yana, kendi bildiğini okuyan tasfiyeciyi bir konumdadır."

"ATIF'i farklı grup düşüncesi, disiplinle hançerlemeye çalışanlara karşı seyirci kalınmaz. ATIF'in bir programı vardır. Bunun doğrultusunda hareket etmeyenler, bu siyaset yerine siyaset icad ederek o doğrultuda hareket edenler bellidir."

"ATIF programı disiplin çerçevesinin dışına çıkanlar için bu söylenmelidir. Bu ATIF'in Türkiye devrimini dolaylı olarak destekleme mücadelesindeki kararlı çabasına sirt dönenler, gerileyenler ve ATIF'i eylemsizliğe sürükleyerek onu pasifleştirme çalışanlar için söylenmelidir. Her şey açıkça ortadadır. Kimler ATIF siyaseti doğrultusunda (gecelerde, propaganda ajitasyon, örgütlenme) faaliyetini aksatmadan sürdürdükleri açıktır."

"Tüzük tanımayanlar kendilerine bakmalıdır. Çoğunluğun istemlerine kulak tıkananlar, onların eleştiri ve düzeltme önerilerini duymamazlıktan gelenler, onların iradesini çiğneyerek kendi iradesini zoraki çoğunluk iradesi gösterenler kendilerini değerlendirmelidirler. Bizim ATIF programı, siyasetini terketmek, farklı program, siyasete sahip bir grup olma sorunumuz yoktur. Oysa tam da böyle bir konuma sahip olanlar YK çoğunluğunun başında bulunduğu faaliyettedir. Kaldı ki biz böyle bir gruplaşma ve siyasete karşı ATIF siyasetini temel olarak mücadele etmekteyiz. Hizipçilik bu mudur?"

"Oysa hizipçilik, bölücülük bir teşkilatın çoğunluğunun yansıyan iradesini hiçe sayarak, onun çoğunluk iradesi temelinde demokratik danışma mekanizmasını işleterek topladığı GK'da ortaya koyduğu program ve siyaseti uygulama yerine, buna tahammül edemeyerek görüşlerini mücadele ederek hakim kılma yerine kendi bildiğini okuyarak kendi grup disiplini yaratmaktadır. Bölücülük, kendinden olmayanlara demokrasi uygulamayarak eleştirdiği için te

dirgin olup bunu tasfiye etmekle çözmektir."

"Tasfiyeciliğiniz açıktır. Çünkü,

a- Siz ilkten hatalarınıza karşı çıkan ATIF üyesi devrimcileri 'attık, dondurduk karşı devrimci eylemlerin faileridirler' biçimindeki kararlarla,

b- Dernekleri atma tehdidi altında bulundurmak, bugün de somut olarak 12 ATIF üyesi derneği atmanın planı olan yargılama kararıyla,

c- Denetim Kurulu üyelerini atma yönünde ki kararınızla,

d- Tek tek derneklere zararlı faaliyetinize karşı olan üyeleri 'dondurmakla',

e- Darbeci bir tarzda yeni siyasetler icat edip "ATIF siyaseti" olarak göstermekle, GK kararlarını uygulamamakla,

f- Disiplin, tüzük tanımamakla, demokratik merkezîyetçi işleyiş kurallarına uymamakla, vs. çoktan tasfiyeciyi yüzünüzü açığa çıkarttınız."

Şimdi olayların gerçek gelişimini bilenler ATIF YK'na karşı getirilen bu suçlamalar karşısında, bir zamanlar Halkın Kurtuluşunun bize karşı yönelttiği dedikodu ve iftira kampanyasını anımsayacaklardır.

Olayların gelişimi bizim tarafımızdan defalarca yazıldı ve söylendi. Aynı zamanda hizipçilerde yürüttükleri bu faaliyetten kendilerine övgü payı çıkararak her tarafa sözlü olarak bahsettiler. Olayların gelişimini bu savunmayı yazanlar da çok iyi biliyorlar. Bütün bunlara rağmen hizipçi faaliyeti haklı çıkarmak için gerçekleri bu derecede tersyüz etmek, yalancılıktan da öte, ATIF'in kitlesine bir hakarettir.

Herşeye rağmen olayları biz bir kere daha anlatalım. Biz yazdık ki:

"Belli bir dönemden beri ATIF içinde çalışan bazı arkadaşlar arasında Türkiye ve Dünya devrimi ile ilgili çeşitli ilkel konularda görüş ayrılıkları ortaya

Devamı 5.sayfada

Belgeleri yayınlamak tek doğru yoldur !

Bütün MÜCADELE okuyucularının izlediği gibi son iki sayımızda ATIF içindeki gelişmelerle ilgili olarak bir dizi belge yayınladık. Bizim bu belgeleri yayınlamamız bir çok tepkilere yol açtı. Kimi okuyucularımız, birinci elden bilgi verdiği; böylece dedikoduyu önlediği; herkesin belgelere dayanarak tavır takınmasına imkan sağladığı için belgelerin yayınlanmasını doğru buldu. Kimi okuyucularımız ise "şimdi cuntaya karşı bir sürü mücadele görevi önümüzde dururken, bu belgeleri yayınlamanın sırası mı?" şeklinde sorularla bu belgelerin yayınlanmasına karşı çıktılar. Bizim bu okuyucularımıza söyleyeceğimiz şudur :

ATIF içinde Şubat ayı içinde ATIF'in eylem birliğini bozan, parçalayan, ATIF'i zayıflatan bir hizipçi faaliyet ortaya çıkmıştır. Bunlar ATIF'in dün kadar propagandasını yaptıkları yönetici kadroları hakkında ipe sapa gelmez bir dizi dedikodu ve karalama ile saldırıya geçmişler; ATIF Yönetim Kurulunun kararlarını dinle meyeceklerini; hayata geçirmeyeceklerini ilan etmişlerdir. Bunların marifeti sonucu, ATIF kitlesinin eylem birliği bozulmuş; ATIF'in merkezi teşkilatlanması dağılma noktasına gelmiştir. Bunların marifeti sonucu, ATIF bölünme noktasına gelmiştir. Olaylar hakkında her kafadan bir ses yükselmeye başlamış; kitle yazılı belgeler değil; kulaktan dolma bilgiler temelinde eğitilmeye başlanmıştır. İşte MÜCADELE Yazı Kurulu, bu durumda, ATIF içindeki gelişmeler konusunda kitleye birinci elden ve belgelere dayanarak bilgi vermeyi tek doğru yol olarak görmüş ve buna uygun olarak davranmıştır. ATIF içindeki gerek hizipçi faaliyetin gerekse Yönetim Kurulunun konu ile ilgili tüm belgelerini MÜCADELE Yazı Kurulu yayınlamak devrimci kitlenin denetimine sunmuş, kitlenin belgelere dayalı olarak bilgilenmesi yönünde devrimci görevini yerine getirmiştir. Tabii ki; faşist cuntanın tüm gücü ile halkımız üzerine saldırdığı böyle bir ortamda, MÜCADELE gazetesinin sayfalarının bu belgelerle dolması olumlu bir şey değildir. Ama esas olumsuzluk; bu belgelerin yayınlanması değil; bu belgelerin yayınlanmasının sebebi olan hizipçiliğin ortaya çıkması; ATIF'in gerçekten bölünme noktasına gelmesidir. Devrimciler, şunu iyi bilirler ki; var olan bir olay, istemek

le ortadan kalkmaz. Hizipçi faaliyet, ve bu hizipçi faaliyetin sonucu olarak ATIF'in bölünme noktasına gelmesi üzücü bir olaydır, ama var olan bir olaydır, bir olgudur. Böyle bir olay ortaya çıktığı zaman, kitleyi belgelere dayalı olarak bilgilendirmek devrimci bir davranış olmazdı. İşte MÜCADELE Yazı Kurulu bu bilinçle belgeleri yayınladı. Bundan böyle de yayınlamaya devam edecek. Bugün tabii ki; cuntaya karşı mücadele konusunda bir dizi görev önümüzde durmaktadır. Ama bu görevleri çözmek için ATIF'in çelikten birliğini yeniden sağlamak, ATIF'in çelikten birliğinin önündeki tüm engelleri yıkmak bugünün acil görevidir. İşte MÜCADELE Yazı Kurulu bu bilinçte olduğu için bu belgelerin yayınlanmasına önem ve öncelik verdi.

Bu belgelerin yayınlanması, ATIF içindeki hizipçi faaliyetin seflerini ve taraftarlarını çok kızdırdı. Çünkü onlar belgelerden korkmaktadırlar. Dedikodu temelinde, bulanık suda balık avlamayı sevenler, tabii ki belgelerin yayınlanmasına kızacaklardır. Temel mücadele metodları dedikodu ve karalama olan hizipçiler MÜCADELE'de belgelerin (kendi belgelerinin de) yayınlandığını görünce, bir çok yerde MÜCADELE'nin satışını engellemeye kalktılar. Bunlar bir yandan ATIF üyesi olduklarını söylerken diğer yandan ATIF'in yayın organının satışını engellemeye çalışarak; demokratik merkezîyetçilikten ne anladıklarını ortaya koydular. Onlar bu engelleme işini yapmaya çalışırken MÜCADELE'de "dedikodu" yapıldığı şeklinde gerekçeler de ileri sürdüler. Bu "Yavuz hırsızın ev sahibini bastırması" tavrıdır. Her alanda bir sürü dedikodu ve karalama yapacaksın, sonra dedikoduya son vermek için yazılı belgeler basılınca "dedikodu yapıyor" diye yaygara koparacaksın. İşte hizibin geldiği yer bu noktadır. ATIF üyesi olduğu sürece, her ATIF üyesi, ATIF'in yayın organlarını satmak, yaymak ile yükümlüdür. Bunu yapmayanların ATIF ile ilgisi yoktur. Bizim bugün MÜCADELE'nin satışını engellemeye kalkanlara tavsiyemiz, bugüne kadar kimlerin MÜCADELE'nin satışını engellemeye kalktığını bir düşünmeleridir.

MÜCADELE

Yazı Kurulu

18-19 HAZİRAN

ATIF 4. GENEL KURULU HEILBRONN

20 HAZİRAN Cumartesi Saat:13.00 ATIF'deki bölünmenin siyasi temeli üzerine tartışma toplantısı

ATÖF'ten Haberler

ATİF-YK- Baştarafı 4.sayfada

çıkıştır. ATİF içinde bu görüş ayrılığın da azınlığı temsil eden arkadaşlar, işleminde taşıdıkları kuruntularla son dönemde birtakım olayları birleştirmişler ve kendi kafalarına göre ATİF yönetiminin el altından siyaset değiştireceğine hükmetmişlerdir. Bunun sonucu olarak da kendi kendilerini yetkili sayarak ATİF'i savunma adına, ATİF merkezine bayrak açmışlardır. Bu bayrak açma işlemi ATİF eylemlerini sabote etme, ATİF gelir ve evraklarına elkoyma, tek tek dernek yönetimlerini darbeci metodlarla gaspetme, ev basıp kişisel eşyaları çalma, kardeş kitabevleri basıp eşyalarına elkoyma, ATİF adına eylemler yapma, vs. şeklinde çapulcu eylemlerle ATİF'i ele geçirmeye doğru yönelmiştir. Aniden giriştikleri saldırı ile örgütümüze önemli derecede zarar veren bu çapulcuların pilleri bugün bitmiştir. Şimdi kendilerine yeni dedikodu malzemeleri aramak tadırlar." (10 Mart 1981 tarihli genelgeçen)

Mademki;
ATİF anti-emperyalist anti-faşist demokratik bir kitle teşkilatıdır, ATİF içinde demokratik merkezîyetçilik kuralları geçerlidir;

Mademki;
Hizipçiler demokratik merkezîyetçilik kurallarını çiğnemişlerdir;

Öyleyse;
ATİF YK buna karşı tavır takınmalıdır ve bu ATİF YK'nun görevidir. Ama savunmanın yazarlarına göre takınılan bu tavır olumsuzdur.
Çünkü;

Birincisi, işleyiş açısından ATİF başkanı genelge ve bildirileri yalnız başına çıkarmıştır.

İkincisi, hırsız, haydut vs. gibi kötü dil kullanmıştır.

Üçüncüsü, bu bildiri ve genelgelede "karşı devrimci eylemler" olarak nitelenen eylemlere ve faillerine tavır takınmak "dedikoduculuktur, karalamadır, tasfiyeciliktir" vs.

ATİF YK 21 Mart tarihindeki toplantısında 1. ve 2. konularda gerçekten hata yapıldığını tespit etmiş ve bunun özelleştirilmesi verilmiştir. Ancak onları gıcuduran, gerçekte birinci ve ikinci konu değildir. Onları gıcuduran, hizipçi faaliyetin gerçekten de karşı devrimci yöntemler kullanarak ATİF'i ele geçirme faaliyetine karşı tavır takınılmamasıdır.

Hizipçilere göre bu tavır takınılmamalıydı. Ellerimizi bağlayıp seyretmeliydik. Savunmanın yazarları bu tavırlarıyla iki şeyden birini savunuyorlar.

Birincisi, ya bu hizip faaliyetini doğru buluyorlar - o halde bunu açıkça savunmalıdır;

İkincisi, ya da bu faaliyeti açıkça savunmadıklarına göre, bu faaliyeti gözlerden gizlemeye çalıştıklarına göre, doğru buluyorlar ama "siyasi rakibimi haklı çıkmayayım" düşüncesiyle açıkça özelleştiriyorlar.

Bazıları bu faaliyetle ilgili olarak kişisel eşyalara elkoyma eylemlerinin hata olduğunu belirtiyorlar. Ama mesela "Özgülük Savaşçıları" korosunun bantına, Kadınlar Komitesinin gazetesine, ATİF'in evraklarına ve gelirlerine, vs. elkoymak, Kadınlar Kolunun ve Heilbronn derneğinin tertiplendiği geceyi sabote etmek, kendini ATİF YK yerine koyarak yetkili ilan etmek haklı ve meşrudur.

Yani başkaldırmak haklı ama bunun için de kişisel eşyalara el koymak hata.

Biz sorunun sadece kişisel eşyalara el koyma sorunu olmadığını söylüyoruz. Biz, kişisel eşyalara elkoyma eyleminin, bu hareketin doğal bir parçası olduğunu, aslında bu faaliyetin baştan başa devrimci olmadığını söylüyoruz.

Bize göre bir hareketin yönetim kademesine başkaldırmak, ancak getirilen eleştirilerin bastırılması, görüş ayrılıkları gizlenmesi sonucu meşru olabilir. Pekki hizipçiler hangi eleştirileri getirmişler de bu eleştiriler bastırılmış veya gizlenmiştir? ATİF YK şimdiye kadar hiç bir eleştiriyi gizlemediği gibi, tersine çalışmalarımızın daha da düzenli yürütülebilmesi için bir kampanya açmıştır. ATİF

YK 23 Aralık 1980'de bütün derneklere ve sempatan komitelere şu genelgeyi göndermiştir:

"Bugün örgütsel ve siyasi alanda önemli görevlerle karşı karşıyayız. Faşist cuntaya karşı, halkımızın mücadelesini destekleme, B. Alman devletinin Türkiyeli ilericilere baskılarını, onları faşist cuntaya teslim etme girişimlerini engellemeye çalışma, ATİF ve ATÖF'ün yasaklanmasına karşı mücadele, Teşkilatlarımızın ya saklanması halinde örgütlü mücadelemizin sürdürülmesi için alınması gerekli önlemler, B. Almanya'daki faşistlerle ve sosyal faşistlerle mücadele, B. Almanya'da oportünist tahrifatlara karşı doğru çizginin korunması ve geliştirilmesi, bütün bu bunlar bizlerin önemli görevleridir. Bu

ATÖF YÖNETİM KURULU'NUN 4.4.81 TARİHLİ TOPlantısının SONUÇLARI:

ATÖF Yönetim Kurulu, ATÖF başkanının 11.3.91 tarihli çağrısı ve Frankfurt'ta yapılan ATİF toplantısının tarihi 4.4.81 olarak tespit edilen toplantısını Aachen'da yaptı. Toplantıya tüm ATÖF Yönetim Kurulu üyeleri, bir ATÖF YK yedek üyesi, iki ATÖF Denetim Kurulu üyesi ve Birlik Yazı Kurulu'ndan 3 arkadaş katıldı. Toplantıda aşağıdaki gündem maddeleri üzerine görüşüldü:

- 1-ATÖF'ün ATİF'le ilişkileri,
- 2-ATÖF'ün durumu ve son gelişmeler,
- 3-Yayın organı ve propaganda araçlarının durumu
- 4-Eylemler,
- 5-Mali Durum.

Toplantıda bu gündem maddeleri üzerine tartışmalardan sonra aşağıdaki karar tasarıları sunulmuş ve oylanmıştır.

Karar tasarısı 1: (başkanın)
ATİF başkanının ATÖF başkanına getirdiği "karşı devrimci faaliyetlerin failleri arasındadır" suçlaması rededilmelidir. ATİF başkanı çıkardığı genelge ve bildiri lerde ATÖF ile ATİF arasındaki ilişkileri zedelemiştir."

(Bu karar tasarısı 2 oya karşı 3 oyla rededilmiştir.)

Karar tasarısı 2: (çoğunluğun)
ATİF başkanı ve yönetim kurulunun hizipçi faaliyetin ortaya çıkmasından sonra genelgelede koyduğu tavır ve 21-22 Mart tarihlerinde yapılan toplantının sonuçları doğrudur. ATÖF Yönetim Kurulu, kardeş teşkilatımızın hizipçi faaliyete karşı ta kındığı tavrı desteklemektedir.

görevlerin yerine getirilmesi sadece doğru siyaset ve doğru taktikler tespit etmekle yeterli değildir. Aynı zamanda çalışmalarımız pratik alanda başarılı olmalıdır. ATİF/ATÖF YK'ları önümüzdeki toplantıda çalışmalarımızın durumunu ve çalışmalarımızda ortaya çıkan aksaklıkları düzeltme sorunlarını tartışacaktır. Tartışmada esas olarak Köln eylemi üzerinde durulacaktır. Bu tartışmanın verimli olabilmesi için tecrübelerin özetlenmesi ve önümüzdeki sınıf mücadelesinde bizlere yararlı olabilmesi için tüm dernek ve sempatan yönetim kademelerinin bir rapor hazırlayarak merkeze iletmesi gerekmektedir.

.....
Şimdi sizden istediğimiz bilgiler şunlardır:

.. Yürüyüşe nasıl hazırlandınız? Yürüyüşe hazırlıkla ilgili olarak 24.11.1980 tarihli mektupta belirtildiği gibi komiteler halinde evlere ve Heim'lere giderek propaganda yaptınız mı? Ev ve Heim çalışmalarını sürekli midir?

.. Yürüyüşe zamanında geldiniz mi? (10.30 da orada olmanız gerekiyordu)

.. Yürüyüşte disiplinli hareket ettiniz mi? Yürüyüşe kaç kişi seferber ettiniz? Ordnerleriniz disiplinli hareket etti mi? Görevlerini layıkıyla yerine getirdiler mi? Ordner'ler yürüyüşüne hazırlıklı geldiler mi? Dağıtım görevinde bulunan arkadaşınız oldu mu? Nasıl dağıtım yaptı? Görevini yerine getirdi mi?

.. Derneğimize yürüyüşle ilgili başka özel görevler verilmiş miydi? Yerine getirildi mi?

.. FYK'larına Köln eylemi de dahil herhangi bir eleştiriniz var mı? Nelerdir?

.. Derneklerde seminerler yapıyor musunuz? Seminer programınız nedir? "

Bu kampanyayla ilgili olarak ATİF YK'na bir dizi rapor ulaştı. ATİF YK bugün hizibin başını çeken ATÖF başkanına bu eleştiriler temelinde bir yazı hazırlaması görevini verdi. Bu yazı tartışılacak ve Nisan ortasında bir kongresan veya genel kurulla sonuçlandırılacaktır. ATİF yönetiminden memnun olmayan, ATİF yönetimine eleştirisi olan hizipçiler için bu kullandırılması gereken yol terkedildi. Demokratik merkezîyetçilik yolu ile amaçlarına ulaşamayacağını sezenler, karşı-devrimci eylemler ve yöntemlerle ATİF'i ele geçirmeye çalıştılar. Bu bir suçtur. Bu suçun ATİF'e verdiği zararı bırakalım küçük burjuva oportünist teşkilatlarını, B. Alman devleti bile verememiştir. Buna rağmen bu faaliyete karşı tavır takınılmayacak. Buna rağmen bu faaliyet hoş görülecek. Yok öyle şey.

Ayrıca diyelim ki ilkesel görüş ayrılıkları sonucu (tabii ki bunun ATİF platformunda gerekçelendirilmesi gerekir) ayrılık gündeme geldi ve hizipçi arkadaşlarımız(!) meşru olarak ayrıldılar. Böyle bir durum yoktur ama haydi diyelimki öyle oldu. Bunun bir yolu ve yöntemi olması gerekmez mi? Elkoyma ve gaspetme eylemleri bunun yolu ve yöntemi midir? Kim kimin mallarını, ATİF'in kitlesinin yarattığı tüm değerleri kullanma yetkisi ATİF 3. Ge

(Bu karar tasarısı 2 oya karşı 3 oyla kabul edilmiştir.)

Karar tasarısı 3: (başkanın)
ATİF Yönetim Kurulunun çoğunluğu, ATÖF başkanını "karşı devrimci eylemlerin failleri arasında" tespit etmiştir. Bu anlamda ATİF Yönetim Kurulu ile ATÖF'ün dışı karşı sorumlusu olan ATÖF başkanının ortak hareket etme şartları ortadan kaldırılmıştır.

ATÖF, 1 Mayıs eylemlerinde, ATİF üye ve sempatanları ile birlikte DGB'nin yacacağı yürüyüşlerde, muhalefet bloklarına katılmalıdır.

ATÖF, Devrim Şehitleri Anma toplantılarında, devrimci bir dergi olduğu için PAR TİZAN dergisi taraftarlarının yürüteceği Devrim Şehitlerini Anma toplantılarını desteklemelidir.

(Bu karar tasarısı 2 oya karşı 3 oyla reddedilmiştir.)

Karar tasarısı 4: (çoğunluğun)
ATİF Yönetim Kurulunun, ATÖF başkanının ATİF ile ilişkilerini kötüye kullanarak, hizipçi bir faaliyet yürüttüğünü tespit etmesi, ATÖF Yönetim Kurulunca doğru görülmektedir.

Bu durum ATÖF'ün ATİF Yönetim Kurulu ile 1 Mayıs eylemlerini ortaklaşa örgütlemesini engellemektedir. Bunun dışında 1 Mayıs ve Devrim Şehitlerini Anma gibi eylemlerin hangi diğer siyasi gruplarla yapılacağı ATİF/ATÖF ilişkilerine bağlı olarak ele alınmalıdır. İki federasyon Yönetim Kurullarının eylemler üzerine yapacağı toplantılarda ele alınmalıdır.

(Bu karar tasarısı 2 oya karşı 3 oyla kabul edilmiştir.)

nel Kurulunda ATİF YK'na verilmemiş midir?

Hizip başları "ATİF'in mallarını güvence altına alıyoruz" gerekçesiyle ne demek istiyorlar? ATİF YK en başta kendisinin ve aynı zamanda tüm aktif üyelerinin fedakar çabalarıyla kazandığı bu değerleri zimmetine mi geçirecekti?

Demek ki ATİF'in değerleri ATİF YK denetiminde güvencede değildir. Devrimciler arasında bu rezilce güven sarsıcı eylemlerin, bırakalım ATİF'i, tüm devrimci harekete verdiği zararı görmemek için bir insanın kör olması gerekir. Ve hala bu eylemleri devrimci olarak savunmaların devrimciliğinden de şüphe etmek gerekir.

Kaldıkları hizipçilerin elkoyduğu malların önemli bir bölümü, ATİF'in merkezi demirbaşı, vs. değil; ya tek tek derneklerin veya kişilerin, ya da bir başka dost teşkilatındır.

Bu eylemlerin devrimci eylemler olarak savunulmasını bir kenara bırakalım, bu eylemlerin karşı-devrimci eylemler olduğunu ve bu eylemlerin faillerinin ATİF saflarında temizlenmesi gerektiğini ispatlamaya çalışmak bile devrimciliği utanç verici bir seviyeye düşürüyor.

Savunmanın yazarları tüm bu konularda hizipçileri mahkum edip ATİF yk'nu destekleyeceği yerde, hizipçilerin cephesinden ATİF YK'na saldırıyor. Onlar burada sadece demokratik merkezîyetçiliği çiğnemiyor aynı zamanda hizipçi faaliyetin "teşkilat mallarını güvence altına alıyoruz" gerekçesiyle ATİF gelirlerine, evraklarına, başka teşkilatların mallarına ve ATİF üye si ilericilerin eşyalarına elkoyma eylemlerini de mahkum etmeyerek, bu eylemleri devrimci eylemler olarak kabul ediyor. Savunma yazarlarının tavrına bakacak olursak, ya devrimcilikten bihaberdirler, ya da grup fanatizminden gözleri dönmüştür. Ama hangisi olursa olsun, her iki halde de işlenen suçtur. Mahkum edilmelidir. ATİF saflarında yaşatılmamalıdır.

Savunmayı hazırlayan ve kabul edenler pusulayı o derece şaşırmaşlarki ATİF için

Devamı 6.sayfada

İngiltere:

10 Mayıs 1981 tarihli İKTÖF (İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenciler Federasyonu) Yönetim Kurulu ve KİB-ÖK (Kıbrıslı İşçiler Birliği-Örgütlenme Komitesi) ortak toplantısının, ATİF ve ATÖF içinde ortaya çıkan sorunlarla ilgili olarak oybirliği ile aldığı karar:

Konuyla ilgili belgelerin incelenmesinden sonra, bu örgütler içinde ortaya çıkan faaliyetin hizipçi bir faaliyet olduğu ve eylemlerinin karşı-devrimci hizmet eden eylemler olduğu tespit edilmiştir.

Bu doğrultuda, ATİF Yönetim Kurulunun 21/3/81 tarihli toplantısındaki alınan kararlar ve ATÖF Yönetim Kurulunun son toplantısında alınan kararlar desteklenecek, her iki örgütte olan kardeş ilişkiler sürdürülecektir. İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenciler Federasyonu Yönetim Kurulu Kıbrıslı İşçiler Birliği Örgütlenme Komitesi 12/5/1981

deki karışıklıkları tersyüz ettikleri yetmiyor gibi, daha da ileri gidiyor, ATIF YK'nu genel kurulun tespit ettiği siyaseti terketmekle, aldığı kararlarla GK kararlarına ters düşmekle, yeni bir siyaset icat etmek ve bu temelde disiplin uygulamakla suçuyorlar.

Bu iddia da ayakları havada, gerçekler karşısında eriyip giden iddiadır. Bu iddiayı getirenler ya GK kararlarından habersizdirler -o zaman bir kere açıp okumalıdır GK kararlarını ve öğrenmelidirler ATIF siyasetini- ya da göz göre göre yalan söylüyorlar.

Biz gene de birtakım şeyleri hatırlatmaya çalışalım.

ATIF GK Kadınlar Komitesi kurulması kararı aldı. ATIF YK da Hessen bölgesinde bir Kadınlar Komitesi kurdu ve ona Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili olarak gazete ve gece hazırlaması görevini verdi. Gazete hazırlandı, gecenin hazırlıkları da son aşamasına vardı. Burada ne gazetenin içeriğinde, ne de gecenin içeriğinde ve ne de bu eylemlerin yapılmasında GK kararları ile çelişen bir nokta yoktu. Tersine GK kararlarının gereği idi. Bu gazete gaspedildi, gece de sabote edildi. Kimdir burada GK kararlarını bozan?

Aynı şey Wuppertal'da da oldu. GK kararları ile uyum içinde Wuppertal'daki Kadınlar Günü toplantısına Akıma Karşı Teşkilatı davet edildi. ATIF başkanı da propaganda yapmak, bu konuda görevini yerine getirmek amacıyla toplantıya gitti. Ama geceyi insiyatifinde bulunduran hizipçiler ATIF başkanını konuşturmadıkları gibi, Akıma Karşı teşkilatına sergi dahi açtırmadılar. Kimdir burada GK kararlarını bozan?

ATIF YK, genel kurul kararları uyarınca, tüm derneklere ve sempatizan komitele regazete, takvim, broşür, vs. gibi bir sürü propaganda aracı gönderdi. Tutuklanan arkadaşlar için başlı başına kampanyalar açtı. Hizipçiler ulaşabildikleri her yerde bunların gelirlerine elkoymadılar. ATIF YK, GK'nu kendisine verdiği yetkiye dayanarak bunları istedi, istiyor, ama hizipçiler vermedi ve vermiyor. Kimdir burada GK kararlarını bozan?

ATIF YK, GK kararlarını çiğneyen bu hizipçilerin ilişkilerini dondurdu ve gelirlerin onlara gönderilmemesi konusunda tüm dernekleri ve sempatizan komiteleri uyardı. Ama bu savunmayı yapan 12 dernek YK, ATIF YK'nun bu kararlarına uymadı, bölgesel toplantılarda ve çeşitli görüşmelerde ATIF YK'nu tanımadığını, onun kararlarına uymayacağını açıkladı. Kimdir burada GK kararlarını bozan?

ATIF YK ozanları çeşitli gecelere çıkmaları için görevlendirdi. Ama bu ozanların bazıları ATIF'in ve bazı ATIF üyesi derneklerin gecelerine çıkmadılar. Mesela ATIF'in Kadınlar Kolunun tertiplemediği geceye çıkmadılar, mesela Heilbronn derneğinin tertiplemediği geceye çıkmadılar. ATIF YK da bu ozanlarla planlanan bütün geceleri iptal etti. Kimdir burada GK kararlarını bozanlar?

Savunmayı yapanlar hizipçi faaliyeti haklı çıkarayım derken o kadar kabaca ve acemice yalanlara başvuruyorlar ki gözden kaçırmak imkansız. Bu saçma sapan iddialarla paçayı kurtarmaya çalışıyorlar ama daha fazla suçlu oluyorlar. En iyisi doğruyu söylemektir. ATIF şimdiye kadar kendisine bunu prensip edinmiştir. Hizipçi faaliyeti haklı çıkarmak için ATIF'in bu sarsılmaz prensibine saldırı hoş karşılanamaz. ATIF GK belgeleri de, ATIF YK'nun belgeleri de açıktadır.

ATIF YK nun GK kararlarına aykırı hareket etmediği; onun kararlarını çiğnemediğini herkes biliyor.

ATIF 3.GK hala çoğunluğun iradesini temsil etmektedir. ATIF YK bu genel kurulun yönergeleri doğrultusunda faaliyetini sürdürmektedir. Bu durumda "ATIF YK çoğunluğun iradesini yansıtmıyor" yaygarası bir balondan başka bir şey değildir.

ATIF YK nu tanımayarak ona başkaldıranlar, ATIF GK kararlarını çiğnemişlerdir. Hizipçilik yapmışlardır. Şimdi bu hizipçiliklerini haklı çıkarmak için ATIF YK na olmadık iddialar getiriyorlar.

Şu gerçeği söylemekten korkuyorlar: ATIF içindeki bugünkü karışıklık, ATIF platformundaki çatışmadan dolayı değildir.

ATIF YK na başkaldıranlar, ATIF YK, ATIF siyasetinin uygulamadığı için başkaldırmadılar. Onlar ATIF içinde faaliyet yürüten bir devrimci teşkilatın iç sorunlarından yola çıkarak ATIF YK na başkaldırdılar. Eğer ATIF içinde çalışma yapan teşkilatın iç sorunlarını bir kenara bırakıp ATIF platformunda konuşacaksa durum açıktır.

ATIF içinde her türden anti-fasist, anti-empyralist kişi ve akımlara yer vardır. Demokratik merkezîyetçilik kurallarına uydukları müddetçe ATIF içinde çalışabilirler. Hiç kimse ATIF içindeki devrimci bir teşkilatın iç sorunlarından yola çıkarak ATIF içinde bölünmeyi gündeme getiremez. Hizipçiler bunu yaptılar, kötü

yaptılar. Üstelik bunu yaparken karşı devrimci eylemler yaptılar, çok kötü yaptılar. Bu, bu şekilde tespit edilip mahkum edilecek yerde, kırk dereden su getirip meseleyi boğanın anlamı yoktur.

Bu arkadaşlar bir de "özeleştiriyeye açılız" diyorlar ve Duisburg, vs. yerlerde yaptıkları toplantıların hata olduğunu belirtiyorlar. Aslında hata olan Duisburg da veya bir başka yerde toplantı yapılması değildir. Devrimciler çeşitli sorunları konuşarak karışıklıkları gidermelidirler. Hata, bu toplantılarda kışkırtıcılık yapılması ve örgütsel sorunların açıklanmasıdır. Başka teşkilatın sorunları ATIF'e bu toplantılarda yansıtılmamıştır. Başka teşkilatın sorunları ATIF'e, ATIF YK, na başkaldırarak "kendi kendini yetkili kılarak" yansıtılmıştır. Başka bozuk bir şekilde ATIF'i bölmeye yönelik hareketin kendisidir başka teşkilatın sorunlarını ATIF'e yansıtmak.

Hatalara karşı tavrı bu şekilde konular özeleştirilip yapılması gerekir. "Nasıl olsa çoğunluk bizim insiyatifimizdedir. Biz bu mesele üzerine gerçekleri yazmasak ta, birkaç lafla işi geçiştirsek de zafer bizimidir" diye düşünüyorlar. Ama fena halde yanılıyorlar. Doğruya saldırdı bugüne kadar kimse iflah olmadı. Siyaset sahnesinden silinip gitti. Hizipçilerin de sonu hüsrana olacaktır.

Hiç olmazsa şu iddia edilmemeliydi: "Bu ATIF'in Türkiye devrimini dolaylı olarak destekleme mücadelesindeki kararlı çabasına sırt dönenler ve gerileyenler ve ATIF'i eylemsizliğe sürükleyerek..." Umarız bunu bilinçli yazmadılar. Hakkında çamur attıkları kişiler sınıf mücadelesinde sınılanmış kişilerdir. Hiç olmazsa çamur atma biraz ölçülü davranmalıydılar.

Savunmayı yapanların hizibi haklı çıkarmak için saçmaladıkları hangi mesele kalmıştır ki "ATIF siyaseti doğrultusunda (gecelerle, propaganda ajitasyon, örgütlenme) faaliyetini aksatmadan sürdürdükleri açıktır" Hizipçilerin yaptığı eylemler övülüyor.

Hizipçilerin el koyma eylemlerini bir kenara bıraksak geriye ne kalır? Bir kaç şöhretli ozanla bir takım geceler. Bu geceler Hessen'de ATIF'in Kadınlar Kolunun tertiplemediği geceye karşı, Heilbronn'da üye derneğimize karşı tertiplenmiştir. Bu eylemlerle övünülmez. Bu eylemlerde Akıma Karşı teşkilatına sergi açtırılmadı, bu eylemlerde ATIF başkanına konuşma hakkı verilmedi, bu eylemlerde küçük burjuva akımlar başına çığır açarak satarken MÜCADELE gazetesi sattırılmadı. Bu gecelerde ATIF'in bildirisini dağıtanlara Halkın Kurtuluşu varı "provokasyon yapıyor" gerekçesiyle saldırıldı. Bunlar övünülecek eylemler midir? Ayrıca bugün sorunumuz çok eylem yapmak da değildir. Bu gün sorunumuz ATIF'in birliğini sağlamak için birşeyler yapmaktır. Hizipçiler bu konuda ne yaptılarsa o gösterilsin.

Hizipçiler bugüne kadar birliği bozmak için ne gerekirse onu yaptılar.

Bütün bunlara paralel olarak ATIF yönetici organlarındaki tek tek hizipçilerin tavrı da ilginçtir.

Mesela bir Yönetim Kurulu üyesi düşün ki; şimdiye kadar ATIF YK üyeliğine layık bir çalışma yapmamış, ne bölgesel toplantılara ne YK toplantılarına katılmış ama hizipçi faaliyet ortaya çıkınca, ayrıntı kabarmış, bugün ATIF YK dan hesap soruyor.

Bir Yönetim Kurulu üyesi düşünün ki; bir başka Yönetim Kurulu üyesi bacımızın güvenerek kendi eliyle verdiği evinin anahtarlarıyla, evini soyuyor ve buna rağmen suçlu değildir, ATIF YK dan hesap soruyor.

Bir Denetim Kurulu üyesi düşünün ki; görevi ATIF tüzüğüne göre çalışmak, ATIF tüzüğünü ihlal edenlerden hesap sormaktır. Ama o ATIF tüzüğünü ihlal edenlerden hesap soracak yerde, ATIF YK dan hesap soruyor. "Elkoyma eylemlerine katılanların ve onları destekleyenlerin cezayı gerektirecek bir suçu yoktur, ATIF başkanının yazdığı genelgeler ATIF'i karıştırmıştır" diyor.

"Alınan kararların en önemlisi Federasyon yayın organı ile ilgili olanıydı. Söyle ki; ATIF başkanının teklifiyle kendisinin çıkardığı eski tarihli genelgelerin (28/2/81; 6/3/81; 10/3/81) yayın organında yayınlanmasıydı. Ancak katılan diğer YK üyeleri bunu doğru bulmamış, bunların dedikoduları körükleyeceği, karşı devrim işine yarayacağı, bölünmeye yol açacağı şeklindeki görüşleriyle yayınlanmaması yönünde fikir belirttiler. Tartışma içinde teklif getiren ATIF başkanı da teklifi ni geri almış ve ikna olmuştu."

Denetim Kurulu üyeleri hafızalarını yoklasınlar.

1- Söz konusu toplantıda hizipçi faaliyeti açık teşhir kararı alındı. Bu belgelidir.

2- Belgeler sadece ilk sayıda MÜCADELE gazetesinde yayınlanmayacaktır. Gerekçesi Kuzey bölgesindeki arkadaşlar, olayların gelişimiyle ilgili olarak tahrifatlı bil-

giye sahiptir, tepkiyle karşılayacaklardır.

3- Söz konusu toplantıda hizipçiler özellikle ATIF başkanı belgelerin gazetede yayınlanmasını ısrarla istemiştir.

4- Söz konusu toplantıda hizipçiler, bu arada Denetim Kurulundaki hizipçiler kendilerinin derhal bir genel kurul toplayacaklarını ve ATIF'i böleceklerini ifade etmişlerdir.

ATIF YK daha sonra aldığı bu kararı görüşmüş, alınan bu kararın yanlış olduğu sonucuna varmıştır. ATIF YK kendi aldığı kararı kendisi yanlış bulduğu zaman bozabilir.

Alınan karar gerçekten de yanlıştır. Çünkü;

1- Hizipçiler derhal bir genel kurula gidecekler, tahrifatlı bilgiye sahip kitleyi etkileyebileceklerdir. Dedikodularını engellemenin tek yolu belgeleri açıklamaktır.

2- Belgelerin yayınlanmaması halinde, hizipçiler "belgeler yayınlanmıyor" şeklinde demagojik bir yaygara koparacaklardır.

3- Kuzey bölgesindeki tepkiyi önlemek için ATIF başkanı kuzeye gitmiş, oradaki arkadaşları ikna etmeye çalışmıştır.

Gazete sorunu budur ve hizipçilerin burada yararlanabilecekleri hiç bir konu yoktur.

Değerli arkadaşlar, Hizipçi faaliyetin ortaya çıkışı, gelişmesi, talepleri, tahrifatları bunlardır. Hizipçi faaliyet bütün bunlardan sonra bizi, üye dernekler olağanüstü kongre talep ettikleri halde genel kurula gitmekle, tasfiyeci bir faaliyet içinde bulunmakla suçluyor.

Tasfiyecileri tasfiye etmek en birinci görevlerimizdir.

Bilinsin ki; Bizim demokratik merkezîyetçilik kurallarını hiçe sayan, ATIF'i bölmeye yönelik bir faaliyete giren, üstelik bu faaliyetle karşı devrimci eylemler yaparak devrimciler arasında güvensizlik yaygın; bunu da zafer nidalarıyla kutlayan hizipçi faaliyetle birlik diye bir sorunumuz yoktur. Onların bizi "tüzük ihlali" "demokratik merkezîyetçiliğin ihlali" ve benzerleri suçlamaları gülünecek bir resmîyettir.

Onlar hangi demokratik merkezîyetçilik ve tüzük ihlalinin sözediyorlar? Sözü ettikleri ATIF'in tüzüğü ve demokratik merkezîyetçilik kuralları ise; ona uygun olarak hareket edenler için o hala yürürlükte. Yok hizipçilerin tüzüğünden ve demokratik merkezîyetçilik kurallarından söz ediliyorsa, onu zaten bizim uygulamamız ve uygulamamız söz konusu değildir. Biz YK olarak ATIF'in 3.Genel Kurulunda bu göreve seçildik ve yeni bir GK a kadar bu görevimizi sürdürüreceğiz. Ancak biz yönetilmeyi kabul etmeyenleri yönetme iddiasında bulunamayız. Aynı şekilde yönetilmeyi reddedenlerin bizden "örgütsel hak" "demokrasi" vs. gibi haksız taleplerini de reddederiz.

Nerede görülürse merkezi disiplini reddedenlere demokrasi tanındığı?

Dün karşı-devrimci eylemlerle demokratik merkezîyetçiliği çiğneyenler, bugün bizden hangi yüzle olağanüstü kongre talep edebiliyorlar?

Bu savunmalar hizipçi faaliyetin safarında yer almaktadır.

Bu savunmalar demokratik merkezîyetçiliği savunmamaktadır.

Bu savunmaların sahiplerinin ATIF içinde yerleri yoktur.

YOLLARI AÇIK OLSUN !

Hizipçi faaliyete katılan derneklerin üye ve sempatizanları; Sizin bazı sorumsuz yöneticileriniz, ATIF içinde hizipçi faaliyet içine girerek birliğimizi bozdular.

Onların bu faaliyeti objektif olarak devrimci mücadelemize zarar veren bir faaliyettir. Onların disiplinini tanımayın! Hizipçilerin peşinden gitmeyin !

ATIF içinde birleşelim ! Şanlı mücadele günleri bizi bekliyor!

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER!

YASASIN ATIF!

ATIF
Yönetim Kurulu

IMPRESSUM

V.i.S.d.P.: E.Stralucke
Mainzerstr. 32
6090 Rüsselsheim
Banka Hesap Nr.: 294977500
Dresdener Bank/Frankfurt
Bankleitzahl 500 80000

Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr.159
1 Berlin 62

1 MAYIS'IN ŞANLI GELENEĞİ YAŞATILDI!

NÜRNBERG

"1 MAYIS 1 MAYIS SENİ YAŞATACAĞIZ!"
Yukarıdaki sloganı bu yılın 1 Mayıs'ında kendilerine temel alan ATIF ve onun Nürnberg ve çevresindeki gerçek sahipleri işçiler, emekçiler bu yılda DGB'nin muhalefet bloğunda yürüdüler. "Birlik-Mücadele-Zafer ,Yaşasın ATIF-TÖK/YD"; "Kahrolsun faşist cunta"; "Yaşasın enternasyonal dayanışma", vb. sloganları haykırıldı. Yürüyüşe ATIF den başka Bolşevik Partizan, Partizan gibi devrimci siyasetler de katıldı.

Bu yılki yürüyüşte, DGB'nin sendika ağalarına karşı muhalefetin sesi oldukça gürdü. Batı Alman emperyalist burjuvazisinin SPD kesiminin başı Willy Brandt tam anlamıyla Nürnberg'deki 1 Mayıs mitinginde rezil oldu. Çeşitli milliyetlerden DGB'ye muhalefet bloğunda yer alan işçilerin gür protestoları Willy Brandt'ın konuşmasını yarıda kesmesine sebep oldu. Kesiminin tam anlamıyla sendika ağaları bu yıl Nürnberg'de hezimete uğradılar.

B.BERLİN

Dünya işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü 1 Mayıs Batı Berlin'de yürüyüşlerle çeşitli milliyetlerden işçiler devrimciler, demokratların geniş katılımıyla kutlandı. Batı Berlin'de bu yıl yürüyüşe katılım, 1980'e kıyasla daha fazlaydı. En çok atılan slogan; askeri faşist cuntaya karşı nefreti, kini dile getiren "Kahrolsun Askeri Faşist Cunta" sloganı idi.

CASTROP-RAUXEL

Uluslararası işçi sınıfının birlik-mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın devrimci geleneğini yaşatmak amacı ile şehrimizde 27.4.81 tarihinde, Alman anti-faşistleri ile bir toplantı düzenledik. Toplantıya 150'i aşkın kitle katıldı.

Toplantının amacı esas olarak, sarı sendika ağalarının güdümündeki DGB'nin (Alman Sendikalar Birliği) yüzünü teşhir etmek; Türkiye'deki somut durumu, gelen anti-faşistlere ve demokratlara açıklamaktır. Bunun yanı sıra Alman ve Türkiyeli işçilerin, emekçilerin birbirleriyle biraz daha kaynaşmasına hizmet etmektir.

Biz, toplantıya, ülkemizdeki 1 Mayıs mücadelelerinin ilk yapıldığı dönemden günümüze kadarki dönemi içeren, cuntanın yüzünü teşhir eden bir yazı ile katıldık. Bunun yanı sıra, folklorumuzla, iki arkadaşımızın söylediği devrimci türkülerle halkımızın devrimci kültürünü tanıtmaya çalıştık. Yayınlarımızı sattık. Alman anti-faşistleri de DGB'nin yüzünü teşhir eden bir yazı, atom reaktörlerine karşı mücadeleyle dile getiren ve şehir idaresinin tutumunu teşhir eden bir pandomimle toplantıya katıldılar. Ayrıca Almanca devrimci şarkılar söylediler.

Gelecek 1 Mayıs gösterilerinin daha iyi bir şekilde hazırlanması vurgulanarak toplantı iki dilde söylenen Enternasyonal ile son buldu. Toplantı salonun dar olması Türkiyeli kitlenin guruplar şeklinde ayrı oturması gibi eksiklikler dışında, esas olarak olumlu geçti ve amacına ulaştı.

Bu toplantıda pratik olarak enternasyonal dayanışmanın önemli bir kez daha kanıtlandı. Bu tür toplantıların daha sık yürütülmesinin gerekliliği hem bizler, hem de Alman anti-faşistleri tarafından daha iyi bir şekilde kavrandı.

★



YAHYA KARA
(1954-1981)

10/4/1981 tarihinde işyerinde korkunç dişiler arasında hayatını kaybetti. Ölümü çevresinde çok yadırgandı.

Onun kısa ama kararlı mücadelesi mücadelemize ışık tutuyor.

STUTTGART

Stuttgart'da 1 Mayıs yürüyüşü Liderhalle önünde başlayarak Markplatz 2'ye kadar devam etti. Yürüyüş güzergahı bitiminde miting düzenlendi. Yürüyüş boyunca enternasyonal bir coşkuyla çeşitli dillerde "Yaşasın 1 Mayıs" sloganı haykırıldı. Yürüyüşe katılanların büyük bir kesimini Türkiyeli emekçiler oluşturmaktaydı. Türkiyeli emekçiler şu flamalar altında yürümekteydiler. ATIF, Bolşevik Partizan, Partizan, Devrimci Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Dev-Yol ve Kürt milliyetçi akımların flamaları. Bu guruplar içinde ATIF, Bolşevik Partizan, Partizan ve Devrimci Halkın Birliği diğer guruplara kıyasla daha fazla idi. "Yaşasın 1 Mayıs", "Kahrolsun komprador patron ağa devleti" "Yaşasın ATIF" sloganları yürüyüş boyunca ATIF'lilerin haykıracağı sloganlardandı. Yürüyüş boyunca disiplinli bir şekilde yüründü ve miting alanında dağınıklığa yol verilmeden yürüyüş sona erdirildi. Miting alanında ve yürüyüş boyunca yüzlerce bildiri dağıtıldı. Yürüyüş olumlu idi. Fakat bir önceki yıla nazaran katılım düşük oldu.

DUISBURG

1 Mayıs 1981, Uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününde ATIF üye ve sempatanları bölgesel olarak, başbakan Schmidt ve DGB başkanı Vetter'in konuşmalar yaptığı Duisburg kentinde DGB'nin örgütlediği mitinge muhalefet bloğunda katıldılar.

Miting alanında 20 binin üzerinde yerli ve yabancı işçi vardı. Bunun içinde DGB'ye karşı oluşturulan muhalefet bloğu da önemli bir yer tutuyordu. Schmidt ve Vetter'in yapmış oldukları konuşmalarda; dünya ve Türkiye gerçeklerini çarpıtmaları; 1 Mayıs'ın anlamını gözlerden uzak tutarak tüm Alman ve yabancı işçileri Alman patronlarıyla uzlaşmaya çağırmaları muhalefet bloğu saflarında yer alan devrimciler tarafından protesto edildi. Binlerce bildirinin dağıtıldığı yürüyüş ve mitinge, saflarımızda 200'e yakın işçi ve öğrenci katıldı.

HİZİPÇİLERİN 1 MAYIS BİLDİRİLERİ ÜZERİNE

ATIF içinde ortaya çıkan hizipçiler, her geçen gün devrimci olmayan çeşitli metodlara başvurarak ATIF'i ele geçirmeye çalışmaktadırlar. Son olarak kendilerini ATIF'in merkezi ilan ettiler ve bir de sahte Mücadele gazetesi çıkardılar.

Aynı kişiler 1 Mayıs'la ilgili bir bildiri çıkarmışlardı. Bu bildiri "Yaşasın Kızıl 1 Mayıs" başlıklı ve "Duisburg TİD ATIF taraftarları" imzalı bildiridir. İlk önce imzaya bakalım: "ATIF taraftarları". ATIF programını, tüzüğünü bilen herkes, anti-faşist, anti-emperyalistlerin ATIF'e üye olabileceğinin farkındadır. Bu bildiriye bu imzayı atanlar ATIF'i tanımadıklarından ya da bilmediklerinden yapmamışlardır. Duisburg TİD, ATIF üyesi bir dernektir. Hizipçiler bu tavırlarıyla aslında ATIF Yönetim Kurulunu tanımadıklarını bir kez daha göstermişlerdir ve ATIF'in merkezi bildirisi çıktığı halde onu dağıtmamışlardır. Kendi çıkardıkları bildirileri dağıtmışlardır. Bu bildiri sadece Duisburg'da değil, hizibin hakim olduğu bir çok dernek tarafından dağıtılmıştır. Hizipçiler, ATIF üyesi derneklerin merkezi yayınları dağıtma yükümlülüklerini hiçe saymışlar ve buna rağmen yüzlerce "ATIF Yönetim Kurulu 3.Genel Kurul belgelerini, tüzüğü çığnıyor" yaygarası koparmışlardır.

Hizipçiler demokratik merkezizetçilikten nasiplerini almamışlardır. Beğenmedikleri Yönetim Kuruluna karşı devrimci demokratik ilkelere bağlı kalarak mücadele etme yerine dedikodu temelinde işlerini yürütmektedirler. Fakat dedikodu ile gördükleri tabanın kalıcı olmadığı gün gibi açıktır. Daha şimdiden bir çok yerde, dökülmektedirler. Bunun verdiği tedirginlikle neyi savunup neye saldırdıklarını bilmeyen bir tavırla saldırmaktadırlar.

Bu meselenin bir yanısıdır. Diğer yanı ise hizipçilerin 1 Mayıs bildirisindeki anlayışlarıdır. Bildiride şöyle denmektedir: "İçinde yaşamak ve okumak kavgası vermek zorunda bırakıldığımız Batı Almanya tekelci burjuvazisi de ABD nin yanında sağ için hazırlıklarını sürdürüyor."

Bildiride bu bölüm okunucuya "ne var



FRANKFURT

1 Mayıs 1981 Frankfurt'ta geçen yıllar olduğu gibi bu yılda DGB'nin koyduğu yürüyüş çeşitli örgütlerden 9 bin kişinin katılımı ile gerçekleşti. Tarafımız açısından bu önemli eylem çok sönük geçti. Geçen yıllarda yapılan o geniş kampanyaların eksikliği kendisini gösteriyordu. Bizler gücümüz oranında yürüyüşte yayın organlarımızı kitlelere ulaştırmaya çalıştık. Hizipçilerin önderliğinde 200 kişilik bir kitle bölgesel eylemi yalnız Frankfurt'ta yürütmekle yetindi. Frankfurt Bad-Kreuznach, Koblenz ayrı ayrı ve bunların üçünün güç birliğinde gerçekleşen

Devamı 2.sayfada

FRANSA-NANTES

Dünya işçi sınıfının birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs, iki yıldan beri olduğu gibi bu yıl da FTİF-ÖK (Fransa Türkiyeli İşçiler Federasyonu-Örgütlenme Komite si çalışmalarına katılan FTİB (Fransa Türkiyeli Emekçiler Birliği-Nantes) ile TÖKYD üyesi FTÖB üye ve sempatanları tarafından kutlandı.

1 Mayıs günü öncesi, 1 Mayıs yürüyüşü düzenleyeceğimiz öğrencimiz revizyonist CGT sendikası yöneticilerine başvurup yürüyüş

Devamı 2.sayfada

bunda" deyip geçmek; "bunun nesi ATIF'in görüşleriyle çelişiyor" deyip geçmek mümkün mü?

Hizipçilere göre: evet! Ama bize göre hayır! Çünkü Batı Alman devleti, 2.dünya savaşından sonra askeri ve ekonomik olarak emperyalist büyük bir güç haline gelmiştir. Ve Batı Alman emperyalistleri diğer emperyalist güçlerle yarışmakta, pazar için dalaşmaktadır.

Batı Alman devleti ABD den sonra en güçlü orduya sahiptir. Alabildiğine silahlanmakta ve silah satma yarışında en ön sıralarda gitmektedir. (BKZ. "Batı Alman emperyalizmi hızla savaşta hazırlanıyor" adlı yazı, bu sayı MÜCADELE, s.)

Batı Alman emperyalizmi hizipçilerin idleri sürdüğü gibi "ABD nin yanında" değil; bizzat kendisi savaş kıskırtıcılığı yapmaktadır. ABD ye kafa tutabilecek dercede gelişmiş büyük bir emperyalist güç haline gelen Batı Alman devleti için "ABD nin yanında savaş için hazırlanıyor" demek her şeyden önce ATIF'in 3.Genel Kurul belgelerinde 52-53-54. sayfalarda savunulan görüşleri reddetmek demektir.

Karşı-devrimci üç dünya teorisinin temel tezlerinden biri olan "iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır" tezi, ATIF içinde mahkum edilmiş bir tezdur. Hizipçiler bu görüşü açıkça savunmasalar da "ATIF taraftarları" imzasıyla dağıttıkları bildirideki anlayışlarının bu tezdən kaynaklandığı ortadadır.

Hizipçilerin etkilediği samimi, dürüst devrimciler sözümüz sizdir:

3-5 hizipçi "ATIF Yönetim Kurulu, ATIF programına uymuyor" diye çığırkanlık yaparken ATIF adına neler yazabiliyorlar, nasıl kendileri 3.Genel Kurul belgelerini yaklar altına alabiliyorlar, görün! Onlar bir yandan dedikodularını sürdürürken, diğer yandan "sıcak mücadele", "ateşli mücadele", "kızıl mücadele" vb. şatafatlı laflarla kendi yanlış üç dünyacı görüşlerini hakim kılmaya çalışıyorlar. Bu hizipçileri terkedin! ATIF safında yerinizi alın!

M. Keskin

DEVİRİM ŞEHİTLERİNİ ANMAK ; DEVİRİM YOLUNDA SAVAŞMAKTIR

Geleneksel devrim şehitlerini anma toplantısı bölgemizde Castrop-Rauxel'de yapıldı. Tüm eksikliklerine karşın toplantı genel olarak olumlu geçti. Bundan önceki devrim şehitlerini anma toplantılarına göre ileriye doğru gelişmenin bir göstergesi oldu. Ancak her olumlu gelişme içinde olumsuzluklar da barındırır. Bizler önemsiz de görünse bu hatalar üzerinde durmalıyız ki gelecek mücadele günlerine hatalarımızı aşarak ilerleyebilelim.

Görebildiğimiz kadarıyla toplantı siyasi olarak doyurucu oldu. Alışagelmiş ajitasyonun ağır ve sıkıcı bir program yerine daha çok düşünmeye sevkeden, kafaya sorular takan içerikte bir program vardı. Bu önemli bir aşamadır. Bugüne dek ajitasyonla sınırlı kalmanın, kitlenin siyasi bilincini yükseltmemenin acıları Türkiyeli devrimciler tarafından yeterince çekilmiştir. Çekilenlerin izleri de uzunca bir süre silinmeyecektir de...

Bir diğer olumlu yan, devrim şehitleri anılırken doğru görüşlerine, mücadelecilik pratiklerine sahip çıktığı gibi hatalarının da açık yüreklilikle ortaya konmasının zorunluluğunun vurgulanmasıdır. Bu demektir ki hiç kimsenin dokunulmazlığı yoktur. Hatası ayan ayan açık olanın hatasının ortaya konmaması devrim uğrunda dövüşmüş bir devrim şehidini anmak adına aslında anmamaktır.

Aynı şekilde geleneksel devrim şehitlerini anma toplantılarından farklı olan bir olgu kendini gösterdi. Bilindiği gibi bir çok siyasal devrim şehitlerini anma adına bu gibi toplantılarda sadece kendi şehitlerini anmaktadır. İzlediğimiz toplantıda böylesine sakat bir anlayışa rastlanmamıştır. Tüm devrim uğrunda dövüşerek düşenler anılmış, M-L'nin yaratıcılarının dünya proleter devrimi mücadelesindeki önemleri vurgulanmıştır.

Tüm bu olumlu yanlar yanında göze çarpan önemli bir eksiklik vardı. Bu enter-nasyonal alanda işçi sınıfının yetiştirmiş olduğu önderlerin, diğer ülkelerin proleterlerinin vermiş olduğu şehitlerin yeterince anılmamasıydı. Tarihi gelişimi için de Türkiye'deki önemli olaylar anımsatılırken Türkiyeli devrim şehitleri anılmıyordu. Aynı tarihlerde dünyanın bir çok yerinde düzene karşı mücadele sürüyor, dünya proleteriyası sayısız şehitler veriyordu. Özellikle de Hitler faşizmine karşı mücadele yıllarında. Bu durum bizleri düşündürmelidir. Proleterlerin vatani yoktur diyen, tüm dünya emekçilerini bir mücadele cephesinde birleşmeye çağıran bizler neden yalnızca kendi şehitlerimizi anıyoruz? Şüphesiz ki herşey gibi bu olguda kendiliğinden ortaya çıkmamıştır. Bu hala dar milliyetçi bakış açısını aşamadığımızın bir göstergesidir. Somut bu gece-deki eksiklikse bu yanlış eğilimin yansımasıdır.

Toplantı aynı zamanda disiplin ve örgütlenme açısından yabana atılmayacak eksiklikler taşıyordu. Teknik arıza nedeniyle zorunlu olarak bekleme durumunda kalmamız sabırsız arkadaşların salonu terketmelerine neden oldu. Bu durum görevli arkadaşları oldukça zor durumda bıraktı. Bu gibi toplantıların disiplinli geçmesi için her arkadaş sorumluluk duymalı, yeni arkadaşlara yardımcı olmaya çalışmalıyız. Diğer bir sorun çocukların bakımının örgütlenmemesidir. Yabancı olmadığı bir konu olmasına karşın gereğin önem verilmedi. Ve başıboş kalan çocukların disiplinin bozulmasında rolü olduğu gibi özellikle de çocuklu bacılarımız için sorun olmuştur. Oysa biraz çaba gösterilse sorun kolektif bir çalışmayla çözümlenebilir.

Devrimci sanat değeri açısından ele alındığında program, bir gelişmenin habercisiydi. Her şeyden evvel devrimci sanata bireysel çalışmayı parçalayan bir atılım örneği idi. İzlediğimiz gecede devrimci sanat ürünlerinin kolektif bir çalışmayla nasıl daha coşkuyla dile getirilebildiğine şahit olduk. Bu aynı zamanda Türkiyeli devrimcilerin sanat anlayışında da bir sıçramanın ürünüydü. Gelişme vaat eden bu atılımlarda sınırlı kalınmaması gerektiği tartışma götürmez. Her ne kadar alışagelmişliğin dışında ileri bir adım olarak gözlemlenebilirse de dünya proleter sanatının ürünlerine bakıldığında işin ne kadar başında bulunduğu da görülebilir. Aynı şekilde müzik araçlarına karşı olma, sadece devrimci müzik aleti olarak sazi görme yanlış eğilimin yıkılmasında gözle görülür bir aşamayıdır.

Bir diğer göze çarpan eksiklik de dünya proleter sanatının yaratıcılarının eserlerinden yeterince aktarılmamasıdır. çoğunlukla Türkiyeli devrimcilerin eser-

lerinden yararlanılması dar milliyetçi anlayışın bir diğer yansımasıdır. Bir çok arkadaş diyecektir: Her halkın kendine göre kültürü vardır. Biz bugün kalkıp bir Beethoven'in eserlerini kitlemize proleter kültürün parçası da olsa dinletmeyiz. Halkların kendilerine göre kültür şekillenmiş olduğu, geri bilinçli kitleye bugün batı proleteriyasının müziğini dinletmedeki güçlük açıktır. Ancak bugün kitle bir Nazım'ı, bir Ahmet Arif'i bilmeyen izleyebiliyorsa; dünya proleter sanatının yaratıcılarından Neruda'yı, Mayakovski'yi neden izlemesin? Kitlenin bilinci olmasada devrimciler proleter sanatın (ki evrensel dir) tanınmasına çalışırlar. Dünya prole-

ter sanatının en mükemmel ürünlerinden aktarmada eksik olmak, kitleler üzerinde yaygın olan şövenist eğilime karşı mücadele vermemektir.

Tüm olumsuzlukların yanında artık sistimli hale gelmiş bir olumsuzluk vardı, bu, teknik arızaydı. Bugüne dek birçok içeriği iyi toplantıyı adeta sabote eden teknik arızaların bu toplantıda olmayacağını ummuştuk. Gerekçe her ne olursa olsun şu bir gerçektir: Bu konu üzerinde önemle durulmuyor, gerekli önlem alınmıyor. Özellikle olanakların olduğu bir yerde olanaklardan yararlanamama yüzünden çalkan aksilikler hoşgörüle karşılanamaz.

Dortmund'dan
ATIF sempatanları

1970 yılının 15-16 Haziranı Türkiye işçi sınıfı ve devrim tarihine şanlı bir sayfa olarak geçti.

O zamanın Demirel hükümeti, şimdi cuntanın yapmak istediği gibi; işçilerin kendi sınıf çıkarlarını savunan devrimci sendikalarında örgütlenmesini engelleyebilmek için sendikalar kanunu değiştirmek istemişti. Demirel hükümetinin varmak istediği yer, Türk-İş'i rakipsiz sendika tekeli devlet sendikası haline getirmektir.

Faşist Demirel'in yaptığı hesaplar çarşıya uymadı. 15-16 Haziranda İstanbul'da Kocaelinde, Bursa'da yüzbinlerce işçi işi bıraktılar. Sendika kanunlarının değiştirilmesine karşı İstanbul'un bir çok noktasından, işçi semtlerinden merkezlere doğru yürüyüşe geçtiler. İşçilerin karşısına polis çıktı, durduramadı. İşçilerin karşısına ordu birlikleri çıktı. Silahsız işçiler tankların üzerlerinden aştılar. Onbinlerce, yüzbinlerce meydanları doldurdular.

15-16 Haziran işçi direnişi, bir silahsız ayaklanma değildi. İşçiler silahsızdılar. 15-16 Haziran işçi direnişi işçilerin kendiliğinden hareketi idi. Örgütsüz ve silahsız olmasına rağmen, bu büyük direniş, işçi sınıfının muazzam gücünü gösterdi. Demirel hükümeti, direnişin yaygınlaşmasını engelleyebilmek için sendika kanununun değiştirme planlarından o dönem için vaz geçmek zorunda kaldı.

Bugün faşist cunta, çıkardığı kanun ve kararnamele, 1970 yılında Demirel hükümetinin gerçekleştirmek istediği planı hükuiki alanda gerçekleştirmiş durumdadır. Pratikte ise gerçekleştirmek için elinden geleni yapmaktadır. 12 Eylülün cuntacıları, planlarını gerçekleştirirken önemli bir direnişle karşılaşmamışlardır. 12 Eylül cuntasına 12 Martta olduğu gibi hazırlıksız, örgütsüz, silahsız yakalanamaz; esas olarak revizyonistlerin hakimiyetinde olan işçi sınıfı; cuntaya karşı başlangıçta ve ilk 8 aylık dönemde önemli bir direniş göstermemiştir. Ama bu durum geçicidir. 15-16 Haziran gibi şanlı mücadele sayfaları olan işçi sınıfı hakim sınıflardan kanlı ve zorlu mücadeleler sonucu söke söke aldığı hakların; süngü zoruyla birer birer geri alınmasına göz yummayacak; işçi sınıfının direnişi süreç içinde güçlenecektir.

Faşist cuntanın evdeki hesabı çarşıya uymayacaktır.

Türkiye işçi sınıfı devlet sendikası sınırları içine hapsedilemeyecektir!
A.Turhan



Yıl 1970!
Yıl zalımın yılı
yıl uğursuzun
Adalet partisi ve diğerleri
pusuda
toplulu sözleşme
ve greve HAYIR demek istedi.
Ama devcesine yükselen
işçi sınıfının gelişen
mücadelesinden
korkunun sonuydu bu
ve onun için
gelişen mücadeleyi kırmak adına
patron-ağa devletinin
isteği doğrultusunda kurulan tüm barikatları
aşarak
hişimla indiler
onbeş-onaltı haziranlarda
Hak verilmezse
direniş var!
Toplusözleşme olmazsa
grev var!
Zulüm varsa
kavga var!
Etki varsa
tepki var!
Evet tepki var
onbeş haziran var!
tek gövde
tek yumruk, tek yürek
yönetime geçmek gerek!
Ankara yolundan indiler seller gibi
Kadıköy'e ve Denize
Eyüpten, Topkapı'dan
Bakırköy'den
Londra asfaltından
Taksim'den Şişli'den
Izmit'ten Bursa'dan
şanlı direnişin
ve onaltı Haziran bindokuzyüzyetmişin
yetmişbinleri.
çıkta yüzbinlere.
Yürüdüler haklarını almak için
faşizmin kafasındaki boğmak için:
yardılar barikatları,
aştılar tankları,
eğdiler demirleri iki kata
saldırdılar zırhlara, zorbalara.
En önde işçi sınıfının yetmişlik
Rüştü dedesi
içlerinden verdiler
üç yiğit işçiyi
Mehmet Gıdak
Mustafa Bayram
Yaşar Yıldırım'dı
bu uğurda ölenler.

15-16 HAZİRAN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİNDE YAŞIYOR

DEVİRİMCİ SANAT



Aramızdaydı ve
yanındaki kanlı başı
omuzuna değince
O'na sıra gelince
sayısını söyledi.
Söz istemem
yaşlı göz hiç istemem
gelenek gerek değil
susun sıra neferi uyusun!
Her insan doğar, yaşar ve ölür.
Ama bazıları bilerek kucaklar ölümü
haksızlıklar son bulsun diye
Hani bebeler doğmadan öldürülmesin
gençler kurşunlanmasın kahpece
insanlar insanca yaşayabilsin diye
kucaklar ölümü.

Kucaklar ölümü
can can
ülkeler emperyalizme peşkeş çekilmesin
diye

emek
sermaye tarafından sömürülmesin
fabrikalarda çalışanlar
sahip olsunlar işyerine
toprağı süren köylü
ele geçirsin toprağı
onun için kucaklar ölümü.

Bağımsızlık
Halk demokrasisi ve
Sosyalizm için
Selam olsun bu uğurda
ölümü kucaklamış olanlara
bin selam
Türkiye halkının
ölümü bir yar gibi kucaklamış
olan devrimcilerine!

Selam olsun
selam olsun
daha nice nice yiğitlere
selam olsun
silah elde toprağı düşenlere
selam olsun
ölüme hoş geldin diyenlere!



Mustafa suphi
ondört yoldaşıyla
şeyhlerin
ağaların-kompradorların
temsilcisi

Mustafa Kemal'in emriyle
gömüldü Karadeniz'in sularına
Kimdi bunlar
Kimdi ondört yoldaşıyla
onbeş olanlar?

Göğsümde onbeş yara var
Saplandı kalbim üstüne
Onbeş kara saplı bıçak
Kalbim yine çarpıyor
Kalbim yine çarpacak.



Halkımız unutmaz sizi
Deniz, Yusuf, Hüseyinin
Biz devraldık kavganızı
Deniz, Yusuf, Hüseyinin

İçerdediler
Denizler, Yusuf, Hüseyinler
kavga içindeydi bütün dışardaki
devrimciler
kurtarmak istiyorlardı içerdekileri
onları kurtarmak adına kaçırdılar
İngiliz teknisyenlerini.
Ama omuzu kalabalık
askeriyeler,
yani generaller
emir saldılar
havan toplarına
uçaklarına
attılar bombalarını
on tonlarca
öldürdüler Mahirleri
rahatlamıştı faşizmin ağababaları
Kan ağladı Kızıl dere
Kurak dere gür gür aktı
bu kere
Hesapları mutlak sorulacak birgün
işçi sınıfının mahkemelerinde...



MAHIR ÇAYAN

22 Ocak 1973 tarihinde
İstanbul, Üsküdar'da
yirmibeş yaşında yandı
Yiğit bacımız Meral Yakar
Faşist diktatörlüğün
işkençe tezgahlarında.

Ard arda gidiyordu yiğitlerimiz
hepside devrim uğrunda
erişmek için amaca.
19 Mart 1973'de
Ahmet Muharrem Çiçeği'de
sardılar Şehremini'de
Sonuna kadar dayandı can yoldaşımız
saatler sonra girebildiler
olduğu yere
o da varmıştı bir solukta
devrim şehitlerimizin yanına
silah elde dögüşe dögüşe.

Hey zalımın zulmü altında inleyen canlar!
Ezilenlerin ezenlere karşı yürüttüğü
bu haklı kavgada
Nice muharebelerden geçilerek gelindi
Vartiniğe
Biz neferler ölümü göze alarak girdik
bu kavgaya.



AHMET MUHARREM ÇİÇEK

Yoldaş,
kavga ve direncin simgesi...
ALİ HAYDAR

Selam olsun
Zeki Şeritlere
Cemillere
İsmail Hanoğluna...
Orhan Bakırlara...



İbrahim Kaypakkaya
Fabrika işçisi Çorum'lu Ali Kaypakkaya'nın
oğlu

Başarılı bir talebe İbrahim
doymak bilmez bir okuma ve öğrenme
isteği
ve filizleniyor beyninde devrimci düşünceler
İbrahim Trakya'da

yoksul köylülerin toprak işgalinde
İbrahim Demir Döküm, Sungurlar, Horoz çivi,
Petrix, Ege Sanayi, EAS Akü, Gıslavet, Gamak
Singer, Derbey'de grev ve direnişlerde...
İbrahim 15-16 Haziran'da
İbrahim faşistlerin üniversitelere yaptığı
saldırılarına karşı verilen mücadelede
EN ÖNDE

Bir önder gibi sivrildi mücadele içinde
Araştırıyor
okuyor

öğrendiklerini saklamıyor kendisine
Alçak gönüllülüğü
iş yapmadaki ustalığı
yanlış görüşleri mahkum etmesi
kendi ve arkadaşlarının hataları
konusundaki tavırla
PROLETARYANIN malıydı İBRAHİM

12 Martın ve 21 Nisan 1971 sıkıyönetiminin
arananlar listesindeydi.
Yakalanmamak için komprador patron ağa
devletine

yararak çemberleri kaydı doğu Anadolu'ya
İbrahim Kaypakkaya
Bir Önder

Kaynaştı kısa zamanda
yoksu Kürt emekçileriyle
öğrendi kitlelerden
öğretti kitlelere

Ev ev, köy köy
Bıkmadan usanmadan dolaşıyordu İbrahim
Sabırla dinliyordu yoksulları
ve gösteriyordu
onlara çözüm yolunu

"Dermanema"
diyordu yoksullar onun için
Dilden dile dolaşıyordu ismi
Yoksulların yüreğinde umut
Patron ağaların yüreğinde
korku

1 Şubat 1973
İbrahim Kaypakkaya ve
Faşist cellat Yaşar Değerli
karşı karşıya

Cellat sevinçli
İbrahim'i konuşturacağım diye
Umutlanma cellat bozuntusu
Biz Komünistler
ser verip sır vermemesini
Ernst Thelmann
Dimitrof'lardan öğrendik
Başladılar doğramaya
komprador patron ağa devletin
cellatları

Parça parça doğranan
sanki
İbrahim değilde
cellatlar

Konuşmuyor
bir kayayım dercesine
Kan

ter içinde cellatlar
bir defa daha
dize geliyorlar
bir komünistin direnci
karşısında

Devam etti işkenceler
fakat ne yaptılarsa
çözemediler
İbrahim'i.

SELAM OLSUN HALK İÇİN ÖLENLERE

SİLAH ELDE TOPRAĞA DÜŞENLERE

BATI ALMAN EMPERYALİZMİ HIZLA SAVAŞA HAZIRLANIYOR

Son günlerde en çok sözü edilen konu - lardan biri; Batı Alman emperyalizminin Suudi Arabistan'a silah satışıdır. Bilindiği gibi Batı Alman hükümetinin Suudi Arabistan'a silah satma önerisi, Federal Parlamentodan bütün siyasi partilerin oybirliği ile geçti. Buna sadece kendilerine SPD'nin "sol kanadı" denilen bazı milletvekilleri muhalefet etti. Daha sonra bu durumu protesto eden İsrail'in tavrı ise, Federal Parlamento'da bulunan tüm siyasi parti sözcüleri tarafından ağır birliği ile; "ulusal çıkarlar" adına mahkum edildi!! Özellikle SPD içinde buna muhalefet eden bazı parlamento üyeleri ise şu veya bu yolla susturulmaya çalışılmaktadır. Mesela SPD milletvekili Hansen, savunma bütçesinin 1 Milyar Mark kısıtlanmasını istediği ve Suudi Arabistan'a Leopold-2 tanklarının satımına karşı çıktığı için hakkında kesin atılma talebiyle parti davası açıldı.

Resmi istatistiklere göre Batı Alman emperyalistleri şu anda dünya silah ticaretinde ABD, Sovyetler Birliği, Fransa ve İngiltere'den sonra 5. sırayı almaktadır. Şu anda 150 bin kişi silah sanayinde çalışmaktadır. Bu sayı dolaylı yollarla (depolama, teslim, vb.) bu alanda çalışan eklendiğinde yarım milyonu bulmaktadır. Bunun dışında yine emperyalist politikanın bir sonucu olarak bir çok işletmenin savaş sanayine göre planlandığı da açık bir gerçektir. Şöyle ki; bugün otomobilen üreten fabrikalar, yarın savaş anında tank, top, üretecek şekilde planlanmıştır.

Federal Alman Anayasasına göre; gerilelim bölgelerine silah satışı yasaktır. NATO ülkeleri haricindeki ülkelere ancak "olağanüstü" hallerde silah satımı yapılabilir.

Ama bu, Batı Alman emperyalist burjuvazisinin iki yüz lürlüğünü, sahtekarlığını gizlemekten öte bir rol oynamamaktadır. Batı Almanya bugün aralarında "sıcak bölgeler" denilen karşılıklı savaş sürdüren ülkelere ve en temel insan haklarının çiğnendiği ülkelere olan 80 ülkeye silah ihraç etmekte, hatta bunların bazılarında silah fabrikaları kurmaktadır.

Batı Almanya'nın silah ihracı diğer emperyalist ülkelere oranla hızlı bir artış kaydetmektedir. 1974-1976 yılları arasındaki silah ihracı 1971-1973 yıllarına göre %450 fazladır. Aynı oran İtalya için %290, ABD için %120, İngiltere için %71, Fransa için %41 ve Sovyetler Birliği için %31 dir. 1970 yılında 189 milyon DM olan silah ihracı 1976 yılında 656 milyon DM, 1977 yılında 1,973 milyar DM ve 1978 yılında 2 milyar DM'ı aşmıştır.

Verilen bu sayılar yalnızca ihracatı kapsayan sayılardır. Buna eğer silah üretimi için yapılan yardımlar ve donanımlar gemi motorları ve savaş gemilerinin diğer donanımları, elektronik inşaat malzemeleri, askeri nakliye araçları (uçak, gemi, ceme, vs) dahil değildir. Bunlar da dahil edildiğinde, bu sayı iki mislini aşacaktır. Batı Alman tekellerinin sözcüsü Stern'in deyişiyle "dünya üzerinde çatışmaların ülkeleri sarstığı, insanların birbirine a teş ettiği her yerde "made in Germany" damgalı silahlar rağbet görmektedir." (Stern, 14.8.80)

Batı Alman emperyalist burjuvazisinin silah ticareti için bulduğu bir diğer yol ise ortaklaşa silah üretimidir. Bu tarzda diğer NATO ülkeleri Fransa, İtalya ve İngiltere ile Tornado, Alfa Jet, Transall yük uçakları, MILAN ve HOT tanksavar roketleri ve Roland raket tankları geliştirilmiş ve inşa edilmiştir. Diğer ortaklar için ihracat sınırlandırması söz konusu olmadığı için, üretimden hemen sonra Almanların payı formel olarak diğer ortaklara satılmakta ve bu ortaklar da silahları diğer ülkelere satmaktadır.

Bu tarzda Brezilya 1971'de denizaltı, avcı uçakları ve 1976 da Roland uçak sa- var roketleri-ki bunlar Fransız-Alman ortak yapımıdır ve ancak Alman Marder tanklarına monte edilebilir.- satın almıştır. Güney Afrika rejimi iki düzine Transall yük uçağı, İsrail 12 tane roketle donanmış savaş gemisi alabilmiştir ve bütün bunlar tamamen açık bir şekilde cereyan etmiştir.

Batı Alman emperyalistleri, Fransa üzerinden Orta Doğu'daki silah ticaretine tam gücüyle katılmaktadır. Katar Emirliği 6 Alfa-Jet, Mısır bu uçaklardan 44 tane için anlaşma imzalamış durumdadır. "Milan"lardan 100 bin tane ismarlanmış durumdadır. Bunun 2000 tanesini Suriye tarafından alınmıştır. Batı Alman emperyalistleri yine Fransa üzerinden Irak'a önemli ölçüde silah ihraç etmektedir. 1980 Kasımında Fransa ile Irak arasında 150 Alfa-Jet için anlaşma yapılmıştır. Yine Siemens tekeli bir Fransız firması üzerinden Irak'a radar ve kör uçuş sistemine katılmaktadır. Daha önce 1974 de Daimler-Benz 10 bin kamyon ihraç etmişti.

Batı Alman emperyalistlerinin silah ticareti bununla da bitmemektedir. Bunun için buldukları yol, diğer ülkelere silah üretim tesisleri kurmalarıdır. Örneğin, Heckler und Koch firmasının Tayland'da kurduğu tesislerden bir çok ülkeye hiç bir kısıtlamaya tabi tutulmaksızın makineli tüfekler ihraç edilmektedir. Örneğin buradan Şili Cuntasına 1976 da yaklaşık 4000 tüfek ihraç edilmiştir.

MBB (Messerschmidt/Blöhm/Bolkow) firması BO105 tipi helikopterlerini Endonezya'da yaptırmakta ve buradan ihraç etmektedir. Yine kamu kuruluşu olan Fritz-Werner AG, Gine, İran, Nijerya, İsrail ve Endonezya'da askeri fabrikaların inşasına katılmıştır. Şah polisi bu firmadan daha 1979 yılında kelepçe ve cop satın almıştır. Bu firma yine 1974'de Şah'a muazzam bir cephanelik ihraç ettiğinde bu firmanın yönetim kurulunda Schmidt, Leber, Lau ritzen, Eppler ve aynı zamanda DGB şefi Vetter bulunmaktaydı ve ticaret bunların kontrolü altında yürüdü.

Luther-Werke Braunschweig ve Krupp-Essen firmalarının yardımıyla Türkiye Leo - par tankları için imalat tesisleri kurmaktadır. Batı Almanya'dan serbestçe(!) ihracatta bulunamayan firma-Meissner, Dyna - mit-Nobel ve Rheinmetall firmaları Portekiz, Pakistan, İran, Mısır ve Brezilya'ya gitmektedirler.

Elbette ki amaçları bu ülkelere başka ülkelere serbestçe (yani suratlarını gizleyerek ve Batı Alman demokrasisini(!) zedeledikten) silah satabilmektir.



"Dünya üzerinde çatışmaların ülkeleri sarstığı, insanların birbirine ateş ettiği her yerde "made in Germany" damgalı silahlar rağbet görmektedir." (Stern)

Bütün bu sayılanların yanında bir de Batı Alman tekellerinin illegal ticaretini de eklersek, Batı Alman emperyalizminin silah ticaretinin boyutlarının kor künc bir düzeye ulaştığı rahatlıkla görülebilir.

Batı Alman emperyalistleri, bu silah ticaretini yürütürken elbette ki belli çevrelerin muhalefeti ile karşılaşmaktadır. Bu muhalefeti bugün onlar öncelikle de magojik yöntemlerle bastırma yoluna gitmektedirler. Bunu hem kendi halkına, hem de diğer halklara silah ticaretlerinin "savaşı önlediği", "bir çeşit gelişim yardımı olduğunu", "ihraç edilen ülkelere ki toplumsal çatışmaları yok ettiğini" ve bununla da kalmayıp "o ülkelerde yaşam düzeyini yükselttiğini" söyleyerek yutturmaya çalışmaktadırlar. Amaç hazırladıkları emperyalist savaş doğrultusunda cephe gerisini sağlama almaktır. Bu yöntem iç faşistleşmenin yanında Batı Alman işçi sınıfını ve halkını ideolojik olarak silahlandırılmayı hedeflemektedir.

Bugün "Batı Alman emperyalistlerinin ABD nin safında bir savaşta hazırlandığını" söyleyenler "savaş tehlikesinin esas olarak iki süper güçten geldiğini" söyleyenler, ya da "emperyalist bir savaşın çıkması yacağını" söyleyenler, gözlerini dört açmış, emperyalistlerin silahlanma yarışını ve pazar alanları için birbirleriyle dalışmalarını görmek zorundadırlar.

Batı Alman emperyalizmini "ABD emperyalizminin kuyruğunda" göstermek ve onu küçümsemek doğru değildir. Batı Alman emperyalizmi daha şimdiden kendi başına emperyalist bir büyük güçtür ve ABD emperyalizmine ve Rus sosyal emperyalizmine kafa tutmaktadır. Gelişme hızı, şu anda diğer emperyalistlere oranla oldukça büyüktür. Bu hız daha geniş pazar talep etmektedir. Sömürüden daha fazla pay talep etmektedir.

"KPD" gibi sosyal şöven akımların yaptığı gibi "Almanya'yı tarafsız bir güç" haline getirmek gibi sloganlar ancak kitlileri aldatmaya yarar ..

Bu anlamda bugün devrimcilere düşen görev, onun silahlanma ve savaş hazırlıklarını planlarını teşhir etmek, buna uygun mücadele yürütmektir.

K.Sadık

(Kaynak: Arbeiter Kampf, Şubat)

Papa'ya suikast- Baştarafı 12.sayfada

çeşitli bir biri ile çelişen ifadeler vererek ardında duran gerçek gücü gizlemeye çalışmaktadır.

Bugün faşist cunta da, Papa'ya yapılan suikastı, kendi siyasetini haklı göstermek için kullanmaktadır. Onlar, bu suikastten yola çıkarak, yeniden faşistlerin katliamları ile; devrimcilerin ve halkın kendini savunma eylemlerini aynı kefeyle koymakta; hepsine terörizm adını vermekte kendilerinin "terörizme karşı" olduklarını söylemektedir.

Türkiye'de terörizmi önleme adına düzenledikleri katliamları, işkenceleri, vb. eleştiren "batı Avrupa'yı eleştirmekte; işte gördünüz, sizin koruduğunuz kişiler Papa'yı vurdular" şeklinde demagoji yapmaktadırlar.

Cunta bunu yaparken; kendisinin propagandasını yaptığı Türk ırkçılığının, Papa'yı vuran Mehmet Ali Ağca'nın ideolojisi olduğunu titizlikle gözlerden gizlemeye çalışmaktadır. Ama güneş balçıkla sıvanmaz. Papa'ya suikast silahının tetiğini çeken elin ardında "Bir Türk dünyaya bedeldir", "Türk'e Türk'ten başka dost olmaz" şeklindeki ırkçı düşünceler, ideoloji yatmaktadır.

Bugün faşist cunta Türk ırkçılığının en önde gelen yayıcısı; propagandacısıdır. Bu anlamda Papa'ya suikastın sorumlusu yalnız MHP değildir. Bugünkü faşist cunta da bu suikastta en azından ideolojik planda pay sahibidir.

Sonuçları açısından ele alındığında,

suikastın faşist Türk cuntasının işini - kısa süreli olarak- kolaylaştırdığı görülmür. Şöyle ki;

- Son dönemde özellikle batı Avrupa'da ilerici-demokrat kamu oyunda Türkiye'deki faşist uygulamalara karşı eleştiri sesleri yükselmeye başlamıştır. İnsan hakları bildirgesinin açıkça çiğnenmesi; işkence yapılması; her türlü muhalif basının susturulması bir çok demokrasi rahatsız ediyordu. İlerici kamu oyunun baskısı sonucu özellikle sosyal demokrat partiler içinde bazı milletvekilleri de bu eleştirilere katılmışlardı. Avrupa Parlamentosunda Türkiye'nin üyeliği tartışılır duruma gelmişti. 14-15 Mayıs'ta Türkiye'nin üyeliği sorununu Avrupa Parlamentosunda gündeminde idi. Papa'ya suikast olayı, tartışkalar içinde bomba gibi patladı. Türkiye Cumhuriyeti dışişleri bakanı "işte siz de gördünüz. Bu teröristleri asmak-kesmek gerek" yollu bir konuşma yaparak Türkiye'nin Avrupa Parlamentosunda kalmasını talep etti. Oylamada daha önce alehyete oy kullanan bir kısım parlamenter çekimser kaldı. Ve Türkiye - şu anda parlamentosu olmamasına rağmen ! :- Avrupa Parlamentosunda kaldı. Böylece Papa'ya suikast cuntayı güçlendirdi. Cuntanın istediği oldu.

- Cunta devletin şiddet tekelini yeniden kurmak için çalışmalar yapıyor. Devlet dışında yeralan, devletin doğrudan kontrolünde olmayan silahlı güçleri dağıtmaya, kontrol altına almaya çalışıyor. Bu noktada cunta, MHP ye de saldırıyor. Son dönemde askeri savcılık, MHP hakkında iddianamesini ortaya koydu. 220 idam cezası

talep edilen davada, MHP'nin "devleti ele geçirmeye çalıştığı" ortaya konuyor. Bir dizi belge yayınlanıyor. Hakim sınıflarının içindeki iktidar çatışmasının siyasi plan da bir yansıması olan MHP davasına karşı, kuşkusuz gerek ordu içinde, gerek toplu - mun diğer kesimlerinde belli tepkiler var. İşte böyle bir ortamda Papa'ya yapılan suikast- bu alanda cuntanın işine yaradı; cunta bu tepkileri susturmak için önemli bir silah ele geçirmiş oldu.

- Papa'ya suikast, cuntanın "Türk olanlar-Türk olmayanlar" "Bizden olanlar-bizden olmayanlar" kampanyasını da hızlandırması sonucunu doğurdu.

Bütün bunlar göz önüne alınırsa, Papa'ya suikastın cuntaya yaradığını; cuntayı güçlendirdiğini; eğer kendisi tarafından bizzat kullanılan değilse; cunta tarafından ustaca kullanıldığını tespit etmek kolaylasacaktır.

Papa'ya suikast olayı genel olarak emperyalistlerin özel olarak Batı Alman emperyalistlerinin işine yarayan bir olaydır. Emperyalistler, bu olayı "terörizm"- in ulaştığı boyutları sergilemede kullanmakta ve "anti-terörizm" mücadelesi olarak adlandırdıkları özünde ilericilere, devrimcilere saldırı olan faaliyetlerine hız katmaktadırlar. Aynı şekilde Batı Alman emperyalistleri de bu olayı Batı Almanya'daki Türkiyeliler için, devrimcilerin haklarını kısıtlamak, için ustaca kullanacaktır.

Bütün bu gerçeklerin kamu oyu önünde açıklanması görevdir.

H. Doğru

30 Kasım 1867 tarihli mektubunda ise İngiliz işçilerinin İrlanda'nın ayrılması ve desteklemelerini istiyordu. Ve İrlanda'nın ihtiyacı olan şey:

1- Kendi kendilerini yönetmeleri ve İngiltere'den bağımsızlık.
2- Tarım Devrimidir." (a.g.e.s.48)

Aynı konuda Lenin ise Marks'ın bu konudaki sözlerini yorumlayarak şöyle diyor: "Marks Enternasyonal'e "İrlanda milleti", "İrlanda Halkı" na destek verirken karar tasarısı önerirken İrlanda'nın İngiltere'den ayrılmasını (a.g.l.) savunuyordu (ve) "bir ayrılığı takiben bir federasyon gündeme gelme durumu olsa da bu böyledir" (diyor) ".

Marks'ın bu sonuca varmasının teorik temelleri ne idi? İngiltere'de burjuva devrimi çok önce gerçekleştirilmişti. Fakat İrlanda'da ise bu olmamıştı; ancak şimdi aradan yarım yüzyıl geçtikten sonra, İngiliz liberallerinin reformları ile gerçekleştiriliyor. Eğer İngiltere'de kapitalizm Marks'ın umduğu gibi erken yıkılmış olsaydı; İrlanda'da bir burjuva demokratik ve genel milli harekete gerek kalmazdı. Fakat bu (hareket) ortaya çıkmasına göre Marks, İngiliz işçilerine bunu desteklemelerini, ona devrimci burjuva hız kazanmalarını, ve onu kendi (a.g.l.) kurtuluşlarının yararına bir şey olarak görmelerini tavsiye etmişti." (a.g.e.s.51)

Daha sonraki yıllarda İngiltere'de hükümet dalaşı sürdüren Liberal Parti ile Muhafazakar Parti, İrlanda sorununu kendi parti çıkarlarına alet etmek için çeşitli dalavereler çevirdiler. Bu arada İrlanda'da işçiler çeşitli grevler düzenledi. Ağustos 1913 de tramvay işçilerinin grevi sırasında düzenlenen bir mitingde polis saldırıda ve üç kişi öldü.

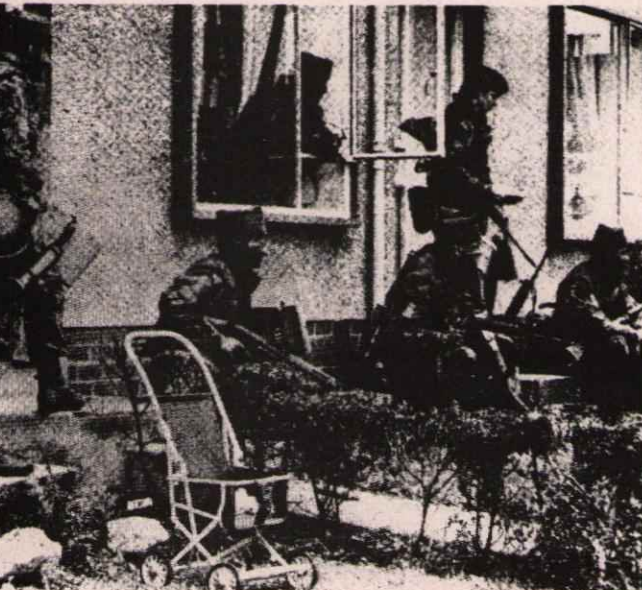
Kasım 1913 de Dublin'de (Güney'deki) "İrlanda Cumhuriyeti"nin başkenti "İrlanda nüfûlûleri isimli bir örgüt kuruldu. Bu daha sonra IRA (İrlanda Cumhuriyet Ordusu) adını aldı.

24 Nisan 1916 da Dublin'de "İrlanda Gönlûlûleri" ve "İrlanda Vatandaşları Ordusu", çeşitli resmi binaları ellerine geçirek "İrlanda Cumhuriyeti"nin kurulduğunu ilan ettiler. İngiliz hükümeti bunu bastırabilmek için hemen harekete geçti. 6 gün süren çatışmalardan sonra ayaklanmacılar bastırıldı ve 16 önder idam edildi.

1918 de İngiliz parlamento seçimlerinde İrlanda'dan Londra'daki parlamento'ya seçilecek 105 milletvekilliğinin 73'ünü Cumhuriyetçi Sinn Feinn Partisi (bu parti bugün de mevcuttur ve IRA bu partinin askeri kanadını oluşturmaktadır) kazandı. Sinn Feinn partisinden seçilen milletvekilleri Londra'daki parlamento'ya katılmayı red ederek 21 Ocak 1919 da Dublin'de İrlanda Parlamentosunu oluşturdularını ve İrlanda Cumhuriyetini kurdularını ilan ettiler. Fakat Eylül 1919 da İngiltere hükümeti, bu Cumhuriyeti "kanunsuz" ilan etti ve İrlanda'da yoğun bir bastırma ve terör eylemine girişti.

Bu arada çoktan emperyalist aşamaya ulaşmış bulunan İngiliz tekelci burjuvazisi, İrlanda'da yeni metodlar denemeye başladı. Kıbrıs'ta yaptıklarından çok iyi tındığımız İngiliz emperyalizmi, meşhur "böl ve yönet" taktiğini İrlanda'da da uygulamaya başladı.

İngiltere hükümeti Aralık 1920 de geçirdiği "İrlanda Hükümeti Kanunu" ile toplam 32 eyaletten oluşan İrlanda'yı ikiye böldü. Güneydeki 26 eyalete "bağımsızlığı" nı verdiğini ilan ederek burada "İrlanda Cumhuriyeti"ni oluşturdu. Burada kendine bağımlı bir yarı-sömürge durumuna getirdi 6 eyaletten oluşan Kuzey İrlanda'yı ise doğrudan kendi yönetiminde tuttu. Burada da dini temellerde halkı bölme işi başardı.



Kuzey İrlanda'da işgalci İngiliz askerleri

Kuzey İrlanda'da çoğunluğunu oluşturan protestanları destekleyerek azınlıktaki Katoliklere karşı kışkırtmaya başladı. Böylece Kuzey İrlanda'da kendi içinde "Cumhuriyetçiler" (İngiltere'den ayrılmayı isteyenler) ve "Birlikçiler" (İngiltere'ye bağlılığı isteyenler) olarak ikiye ayrıldı. Birlikçilerin çoğunluğu protestanlardan, Cumhuriyetçilerin çoğunluğu ise katoliklerden oluştuğu için, daha sonraki yıllarda Kuzey İrlanda'daki mücadele mezhep kavgası olarak yansıtıldı. Bu demagojilere paralel olarak Kuzey İrlanda'da da, "Birlikçi"lerden oluşan yerli "güvenlik güçleri" (polis ve askeri güçler) oluşturuldu. İngiliz ordusunun doğrudan müdahalesi azaltıldı. Bu oluşturulan yerli "güvenlik güçleri", "güvenliği sağlama" adını çoğunluğu katoliklerden oluşan "Cumhuriyetçiler" üzerine salındı. Diğer yandan IRA teşhir edilmeye, "terörist, katil bir örgüt" olarak yansıtılmaya başlandı. Cumhuriyetçiler üzerinde terör ve baskı daha da yoğunlaştırıldı. İngiliz emperyalistleri Kuzey İrlanda'yı doğrudan kontrollerinde tutabilmek amacıyla bu "güvenlik güçleri" kanalıyla cesitli provokasyonlara giriştiler. Cumhuriyetçilerin çeşitli terör eylemlerine giriştikleri intihar yaratabilmek amacıyla 30 Mart 1969 da bir elektrik istasyonunu havaya uçurarak 500 bin İngiliz Sterlini tutarında zarar verdiler. 20-21 Nisanda çeşitli elektrik direklerini tahrip ettiler. Belfast'a su sağlayan su deposunu havaya uçurdular. (Bütün bunlar 12 Mart 1971 den önce Türkiye'de meydana gelen "faili meşhul" gemi batmalarını ve "Atatürk Kültür Merkezi yangını" hatırlatıyor.) Bunları takiben Ağustos 1969 da bu "güvenlik güçleri" nin Belfast ve Derry şehirlerinde giriştiği saldırılarda 9 kişi öldü, 500 den fazla ev yağma edildi. Binlerce kişi Güney'e kaçmak zorunda kaldı.

İngiliz emperyalist burjuvazisi bu defa da Birlikçilerle Cumhuriyetçiler arasındaki çatışmayı önlemek"; "kanun ve düzeni sağlamak" maskeleri altında, Kuzeyde "barışı ve güvenliği korumak amacıyla (!)" 1969 da İngiliz ordusunu yeniden Kuzey İrlanda'ya gönderdi. O günden bugüne de İngiliz ordusunun Kuzey İrlanda'da "güvenlik ve düzeni sağlamak" için bulunduğu demagojisini sürdürüyorlar.

Kuzey İrlanda halkı ise İngiliz ordusu na karşı mücadelesini bugüne kadar sürdürdü. Diğer yandan IRA da sınıf yapısına uygun çeşitli gerilla eylemleri sürdürdü. Sınıf yapılarına uygun bir şekilde geçmişte çeşitli lokanta ve birahaneleri bombalayıp, sıradan halkın ölümüne yol açmaları, İngiliz emperyalistlerinin eline kendilerini halktan tecrit edebilmek için silah verdi.

İşte son haftalarda Kuzey İrlanda'da gelişen olaylar, yukarıda aktardığımız mücadelenin bir devamıdır. IRA'nın yürüttüğü kampanyanın bir parçası olarak, hapisteki IRA yanlıları da çeşitli eylemler yürütmektedirler. Daha önceleri siyasi tutuklu sayılan IRA yanlısı mahkûmlar, İngiliz hükümetinin 1 Mart 1976 da geçirdiği bir kanunla bu statüden çıkarılmış ve "adi suçlu" kategorisine düşürülmüşlerdi. Bu mahkûmlar da, siyasi tutuklu statüsünü yeniden kazanabilmek ve bir takım diğer talepleri kazanabilmek için hapishanelerde çeşitli mücadele eylemleri düzenlemişlerdi. Önceleri tutuklu giysisi giymeyi reddetmişler, bir battaniyeye bürünerek "Battaniye Protestosu" adıyla bilinen eyleme başlamışlardı. Hücrelerinin temizlenmesini reddetmiş, ardından yemekleri reddetmiş ve böylece yapmayı başardıkları propaganda ile hapishane görevlilerini ve İngiliz emperyalistlerini oldukça zor duruma sokmuşlardı. Daha sonra yazının başında bahsettiğimiz açlık grevlerini düzenlemişlerdi. Açlık grevcilerinin ölümü üzerine Kuzey İrlanda'da özellikle de gençlik İngiliz ordusu ile çeşitli çatışmalara girmiş ve zararlar vermişti. 19 Mayıs 1981 de de İngiliz ordusunun zırhlı bir aracını havaya uçuran IRA, 5 İngiliz askerinin ölümüne neden oldu.

Tarihi gelişimi içinde de gördüğümüz gibi İrlanda'daki mücadelede sağlam Marksist-Leninist bir önderliğin olmaması, İngiliz emperyalistlerinin bu mücadelenin çeşitli metodlarla başarıya ulaşmasını engellemeyi başarmalarına yol açmıştı. Bugün de İngiliz emperyalistlerine karşı sürdürülen milli bir mücadele olma niteliğini koruyan Kuzey İrlanda'daki mücadele istisnai bir durumdur ve bu anlamda geçmiş bir burjuva demokratik devrimi niteliğindedir. Çağımızda milli devrimlerin yerine getirilmesi ve milli meselenin çözümü de proletarya devriminin bir parçası haline geldiğine göre; İrlanda sorununa gerçek bir çözümün proletarya önderliği olmadan gerçekleşmesi imkansızdır.

Bu mücadelenin başarısı için, Marks'ın daha 1867 lerde gerekli gördüğü İngiliz proletaryasının desteği, bugün için de geçerli ve gereklidir. İçinde bulunduğumuz dönemde, gerek İrlanda'daki mücadelede proletarya önderliğinin olmadığı, gerekse

İngiltere işçi sınıfının emperyalist burjuvazi ve işçi aristokratları tarafından oldukça pasifleştirilmiş olduğu şartlarda, bir yanda İrlanda halkının demokratik haklarını desteklemek, İngiliz ordusunun adadan çekilmesini, İrlanda'nın kendi geleceklere konusunda kendilerinin karar vermesini savunmak, diğer yanda da proleter önderliğin propagandasını yapmak enternasyonalist bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

A. Ersöz

Not: İrlanda'daki mücadelenin tarihi konusundaki bilgiler "demokrasinin beşiği" (!!!) İngiltere'de yasaklanmış olan, bulundurulması suç olan, "Geçici IRA'nın Özgürlük Mücadelesi" adlı kitaptan alınmıştır.

Çin- Baştarafı 12. sayfa

Bu Çin için, anlaşmaların bozulması sonucu emperyalist tekelere tazminat ödenmek ve inşa halinde bulunan projelerin tamamlanmasından vazgeçilerek buralara yatırılan milyarlarca Yuan'ı havaya savurmak demektir. Yatırım harcamalarının kısıllanması sadece bunlarla kalmamaktadır. Çalışmakta olan işletmelerdeki eskiyen makinelerin yenilenmesi amacıyla hiç bir araç alamamayı beraberinde getirmektedir. Bunun sonucu bir çok işletmenin kapanması, rasyonalizasyon ve bunlara bağlı olarak işsizlik, kaçınılmaz olarak ortaya çıkmaktadır.

1979 "düzenlenmesine" göre ağırlık noktasının enerjiye verilmesine rağmen, bu alanda da tam bir fiyasko hakim haldedir. 1981 yılında, planlanan 106 Milyon ton petrol yerine ancak 100 Milyon ton petrol üretimi düşünülmektedir. (1979 üretimi 106,15 Milyon ton).

Kömür üretimi planlananın yine altındadır. 1980 de 600 Milyon ton kömür üretilmişti. Bu 1979 yılından % 5,5 daha azdır.

Petrol ve kömür üretimindeki bu durumluk, enerji tasarrufu ile dengelenmeye çalışılmaktadır. Bu da küçük işletmelere karşı büyük işletmelerin öne çıkması ve küçük işletmelerin kapatılması ve rasyonalizasyonu demektir.

Yeni "düzenleme"lerden nasibini alan bir diğer dal ise çelik üretimi, 1985 de 60 Milyon Ton'a çıkarılması düşünülen çelik üretimi, daha şimdiden kısıtlanmaktadır. 1981 için 35 milyon ton olarak planlanan çelik üretimi 33 milyon tona indirilmiştir. Tarım üretimi için durum bundan farklı değildir. 1980 yılında 316 milyon ton üretimle, 1979 yılı üretiminin çok çok gerisine düşülmüştür.

Çete, bu durum sonucu olarak şimdi bir birine düşmüştür. Bu durumun sorumlusu olarak Çete, halen resmen başkanlık görevini yürüten ama çeteler arası mücadele den yenik çıkan Hua Kuo-Feng'i göstermektedir.

1976'daki karşı devrimci darbeden sonra iktidarı tümü ile ele geçiren çete, ekonomiyi tam bir kaosa sürüklemiştir. Merkezi planlama, 1976 dan beri, işletme şefleri ve köy kolektiflerinin karar verme hakları yönünden zayıflatılmıştır. Bu durum kontrolsüz yatırımlara, birbiriyle rekabet halinde bulunan planlamaya yol açmıştır. Yatırımları kısıtlayan yeni "düzenleme" bu alanda da yansıyacaktır. Somut olarak bu, teknik olarak modern, gelişkin işletmelerin her türlü krediden yararlanması, küçük geri olan işletmelerin batmasının hızlanması demektir.

Elbette ki; sosyalizm şartları altında büyük üretimin küçük üretimin yerini alması doğrudur. Ama Çin'de olan olay bu değildir. Bu iflas eden küçük işletmeler bizzat devlet(!) işletmeleridir. Planlı bir gelişme sonucu bu işletmelerin yerine büyük işletmeler konmamaktadır. Bu işletmeler kaderleriyle baş başa bırakılmaktadır. Burada söz konusu olan sosyalizmin ekonomik yasaları değil; kapitalizmin rekabet yasalarıdır.

Tarımsal alanda ise, halkın beslenme için ihtiyaç duyduğu tahıl ekimi yerine, daha çok gelir getiren bitkilerin ekimine öncelik tanınmaktadır.

Ekonomik alandaki problemler kaçınılmaz olarak politik alanda da bir çok probleme yol açacaktır. Bu Çin için de geçerli olan bir ilkedir.

Karşı-devrimci çetenin ileri sürdüğü sloganlar şimdi başına dert açmış durumdadır. Onlar halk arasında "zengin olma"nın propagandasını yaptılar. Açlıktır ki, işgücünü satarak zenginleşmek mümkün değildir. Bunun için bulunan yol, kaçakçılık, karaborsa, işletme ve kolektif mallarının özel mülkiyet altına alınmasıdır. Köylüler için artık önemli olan kendi özel çıkarlarıdır. Tütün prinçten daha fazla para getirmektedir. Tarımda çalışmayan, ama sıkıntısı çekilen tarım ürünlerinin ticaretini yapan paraya çok daha çabuk ulaşmaktadır.

Karaborsayı, kaçakçılığı sadece polisiye yöntemlerle çözemeyeceğini anlayan çeteler

Devamı 2. sayfa



DÜNYADA NELER OLUYOR?

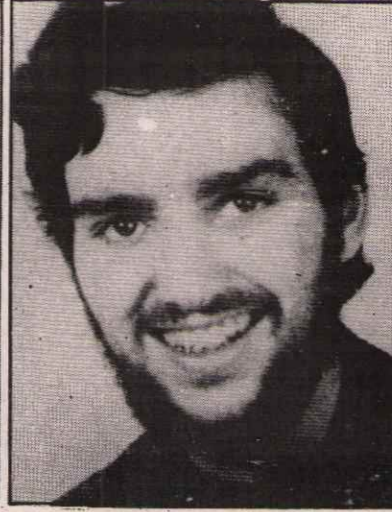
İRLANDA



• BOBBY SANDS



• FRANCIS HUGHES



• PATSY O'HARA



• RAYMOND McCREESH

Son haftalarda İrlanda sorunu tüm dünya kamu oyununda yeniden öne çıkmış bulunuyor. Bir takım diğer talepler yanında siyasi tutuklu statüsünü yeniden kazanmak amacıyla, İrlanda'nın çeşitli hapishanelerinde tutuklu IRA (İrlanda Cumhuriyet Ordusu) üyelerinin açlık grevleri sürüyor. İrlanda'da Maze hapishanesinin "H Bloğunda" (tutukluların bulunduğu hapishane binaları havadan bakıldığında H harfine benzediği için bu isim verilmiş ve buradaki IRA tutukluları da "H Bloğu" tutukluları olarak bilinmiştir.) tutuklu bulunan Bobby Sands 66 gün süren açlık grevinin

sonunda 5 Mayıs 1981 tarihinde ölmüştü. Açlık grevinde bulunduğu sürede İngiliz parlamentosu için yapılan seçimde adaylığını koyan Bobby Sands bölge halkının geniş desteğini sağlayarak İngiliz parlamentosuna milletvekili seçilmişti. Bunu bir propaganda aracı olarak kullanan Bobby Sands'ın parlamentoya milletvekili olarak katılma durumu ve niyeti bile olmamasına rağmen İngiliz Parlamentosu, kendi meşhur "demokrasi"lerini bile ayaklar altına alıp, "terörist, katil" vb. palavralarıyla milletvekilliğini elinden almıştı. Bobby Sands'ın açlık grevinde ölümünden sonra Kuzey İrlanda'nın Katolik kesimi, adayı ısgal altında bulunduran İngiliz ordusu askerleri ile yoğun çatışmalara girmiş, İngiliz askerlerine hatırı sayılır zararlar vermiş, askeri araçları ateşi vermişlerdir.

Bunu takiben açlık grevindeki ikinci IRA üyesi Francis Hughes, açlık grevinin

58. gününde ölmüş ve yeni olaylar patlak vermiştir. Onun arkasından açlık grevindeki Roy McCreesh'in ve Patsy O'Hara'nın ölmeleriyle, açlık grevinde hayatını kaybeden IRA üyelerinin sayısı dörtte çıkmıştır.

Kuzey İrlanda'nın diğer bir hapishanesi olan Armagh hapishanesinde de IRA taraftarı kadın tutuklular açlık grevinde dirlir.

Kuzey İrlanda'da olup bitenleri daha iyi kavrayabilmek için, buradaki mücadelenin geçmişine kısaca bakmak gerekir.

Bilindiği gibi İrlanda, İngiltere'nin kuzey batısında bir adadır. Ada 1600 lerde İngilizler tarafından kontrol altına alınmış ve İngiltere'den özellikle de askerler getirilip adaya yerleştirilmiştir. O zamanlar adanın yerlisi olan İrlanda'luların çoğunluğunu Katolikler oluşturuyordu. İngiltere'den gelip yerleşenler ise genellikle Protestan ve Presbiterian idi. (Bütün bunlar hristiyanlık dininin çeşitli mezhepleridir). Daha başlangıçtan itibaren İrlanda'nın yerli halkı İngiliz ısgalcılarına karşı direnmiş ve çeşitli ayaklanmalar düzenlemiştir. Özellikle Avrupa'da feodalizmin yıkılıp burjuva demokrasilerinin oluştuğu 17. yüzyıl sonu ile 18. yüzyılda, bu burjuva demokratik hareketlerden de etkilenen İrlanda'lular, kendi milli devletlerini oluşturma mücadelesi vermişlerdir. Örneğin 1641 de oluşturulan milli parlamento 1649 da İngiltere tarafından dağı-

tilmişti. Milli hareketlerin yükseldiği ve milli devletlerin kurulduğu dönemden itibaren, bir millet olmanın gerekli özel liklerini gösteren İrlanda, kendi dilleri ne, topraklarına, ekonomik yaşantı birliğine, ruhi şekillenme birliğine sahip tarihi gelişim içinde oluşmuş bir toplum oluşturmuyordu. Amerika iç savaşından ve Fransız Devrimi'nden de geniş bir şekilde etkilenen İrlanda'daki hareket her defasında İngilizler tarafından bastırılmıştı. İngiliz hükümeti 1800 yılında bir kanun geçirerek İngiltere ile İrlanda da dahil çevresindeki tüm adaları "Büyük Britanya ve İrlanda Birleşik Krallığı" olarak ilan etti. 1841 de 8 milyon 175 bin olan İrlanda'nın nüfusu 1851 de 6.5 milyona düştü. Bu dönemde 1 milyon İrlanda'lı Amerika'ya göç etmiş, 1.5 milyon kişi ise 1845-47 yılları arasında meydana gelen Büyük Kıtlık sırasında yok olmuştu. O dönemde Marks, İrlanda sorunu konusunda Engels'e yazdığı 2 Kasım 1867 tarihli mektubunda şunları söylüyordu:

"Geçmişte İrlanda'nın İngiltere'den ayrılmasının imkansız olduğunu düşünüyordum. Fakat şimdi bunun kaçınılmaz olduğunu düşünüyorum; bir ayrılığı takiben bir federasyonun gündeme gelme durumu olsa da bu böyledir." (Marks'dan alıntı yapan Lenin, "Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı, İng. bası, s.48)

Devamı 11. sayfa

ÇİN

Çin'de gerici Hua-Teng kliklerinin iktidarı ele geçirmelerinden bu yana, gerek üst yapıda, gerekse de alt yapıda gericiye doğru bir çok değişiklik oldu. Özellikle Teng Siao-ping kliğinin Hua Kuo-Feng kliğine tasfiye etmesinden bu yana Çin devriminin kazanımlarına saldırılar başladığına sürmektedir.

2000 yılında ABD'ye yeti şmek iddiasıyla yola çıkan revizyonist çete, ülkeyi daha şimdiden ekonomik çöküşün eşliğine getirmiş durumdadır. Üretimde bir gerileme ve bunun sonucu ortaya çıkan işsizlik ve diğer toplumsal sorunlar, bugünkü Çin'i karakterize eden olgular haline gelmiştir.

Revizyonist çete, içine düştüğü ekonomik zorluklardan sonra, yeni bir takım "düzenlemelere" gitmiştir. Bu "düzenleme"ye göre inşası düşünülen bir çok projeden vaz geçilmiş, inşa halinde bulunan projelerin tamamlanması ertelenmiştir. Buna "güçlerin dağılması" ya da "gerçekleşmesi acil bir durum haline gelen projelerin tamamlanması" gibi gerekçeler gösterilmektedir.

Bu düzenleme revizyonist çeteye yetmemiştir. Çete, 1980 de ikinci bir düzenlemeye gitmek zorunda kalmıştır. 1981 bütçe sinde girdilerle harcamalar arasında bir denge sağlamak bu düzenlemenin görevi olarak ortaya konmuştur. 115,5 Milyar Yuan olarak planlanan girdiler 97,6 Milyar Yuan'a, 120,5 Milyar Yuan olarak düşünülen harcamalar da yine 97,6 Milyar Yuan'a indirilmiştir. Harcamalardaki indirimin esas bölümünü yatırımlarda yapılan kısıtlama oluşturmaktadır. 55 Milyar Yuan olarak düşünülen yatırım miktarı 30 Milyar Yuan'a düşürülmüştür.

Yatırımdaki kısıtlamalar başta da belirtildiği gibi inşa halinde bulunan projeleri kapsamaktadır. Bunların çoğu da daha önce Batı Alman, Japon ve ABD firmaları ile yapılan anlaşmalar sonucu başlanan yatırımları kapsamaktadır. Bunlarla yapılan anlaşmaların büyük bölümü bozulmuştur. Bunların toplam değeri 10 Milyar Mark civarındadır ve bunun da 2,5 Milyar Marklık bölümü Batı Alman tekeline aittir.

Devamı 11. sayfa

Papa'ya suikast olayı

Geçen ay içinde dünya kamu oyunu en çok ilgilendiren olaylardan biri, 13 Mayıs'ta Papa'ya yapılan suikast oldu. Suikastın uygulayıcısı Mehmet Ali Ağça olay yerinde yakalandı.

Mehmet Ali Ağça, Türkiye kamu oyunun yabancıları olduğu bir kişi değildir. Kendisi, faşist MHP nin darbe ortamı yaratmak için hedef seçtiği Abdi İpekçi'yi öldürmekten sanık olarak yakalanan azıllı faşist bir katildir. Daha sonra askeri ceza evindeki görevli MHP yanlılarının yardımı ile kaçırılmıştır. Yokluğunda yapılan mahkemede, Abdi İpekçi'yi öldürme suçundan idama mahkum edilmiştir.

Papa'ya suikast olayı karşısında, bu suikastın dünya kamu oyu önünde yarattığı olumsuz tepkiler karşısında, hiç kimse suikast olayına sahip çıkmamış; Mehmet Ali Ağça'nın tek başına hareket ettiği; bir deli olduğu; çilgin olduğu; normal olmadığı, vb. masallar anlatılmaya başlanmıştır.

Mehmet Ali Ağça'nın kafasının yerinde olup olmadığı, normal olup olmadığı ruh doktorlarının araştıracağı iştir. Ama olayın esas üstü örtülmek istenen yanı bizi ilgilendirmektedir. Nedir bu yan?

a) Mehmet Ali Ağça, Türkiye'de askeri hapishaneden elini kolunu sallayarak çıkarılmıştır.

b) Mehmet Ali Ağça, verilen bilgilere göre çeşitli kereler Türkiye'ye girip çıkmıştır.

c) Mehmet Ali Ağça, bir çok batı Avrupa ülkesinde, Interpol tarafından arandığı halde, elini kolunu sallayarak gezmıştır.

d) Mehmet Ali Ağça, bir çok kez "sınırlardan kaçıp uçurtmayan" Batı Almanya'da görülmüştür.

e) Mehmet Ali Ağça, Avusturya'dan alınan bir silahla, Papa'ya İtalya'da ateş etmiştir.

f) Mehmet Ali Ağça, yakalandığında üzerinde 200 bin Fransız frangı bulunmuştur. Yapacağı seyahatler göz önüne alınırsa harcadığı paranın çok büyük bir miktar olması gerektiği ortaya çıkar.

Bütün bunlar Mehmet Ali Ağça'nın tek başına hareket ettiği, vb. iddiaların yalan olduğunu ortaya koymaktadır. Bütün Avrupa ülkelerinde aranan bir kişi, yalnız başına iki yıl aşkın süre bir dizi Avrupa ülkesinde elini kolunu sallayarak gezecek; milyonlarca lira harcayacak, sonra da gidip Papa'yı-yine yalnız başına aklına estiği için vuracak. Buna çocuklar bile güler.

Olgular açık bir şekilde, Mehmet Ali Ağça'nın yalnız olmadığını; bir örgütün parçası olarak; o örgütün yardımı ile; o örgütün hedefleri doğrultusunda hareket ettiğini göstermektedir.

Mehmet Ali Ağça'nın Türkiye'de dahil olduğu örgüt açıktır ve bu bizzat Türk faşist hakim sınıflarının mahkemeleri tarafından da tasdik edilmiştir. Mehmet Ali Ağça ırkçı-kafatasçı faşist MHP nin bir militanıdır.

Mehmet Ali Ağça yurt dışında da bu örgütün yurtdışındaki uzantıları ve bu örgütün uluslararası "kardeşleri" tarafından desteklenmiştir. Mehmet Ali Ağça, şimdi

Devamı 10. sayfa

ATIF YASAKLANAMAZ!